

İbrahim Bozkurt

- şiirler -

Yayın Tarihi:

26.11.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acılar

Bu dünyanın ahvalını,
Bilen bilir cefasını.
Acı tatlı günlerini,
Yaşamadan bilemezsin.

Yaşamak acı çekmekse,
Bugün bende yaşıyorum.
Bu acının bedelini,
Kader deyip yaşıyorum.

Zorlukların pençesinden,
Canı acıtır acılar.
İnsan farketmez yaşamı.
Onca acı arasında!

Acı acıyı getirir.
İnsan duyguyu yitirir.
Ömür biter bu arada,
Acımasız bu dünyada!

Bozkurt'umun canı yandı,
Usandı dert dinlemekten.
Acılara bir son olsun.
Bu canda bir huzur bulsun.

İbrahim Bozkurt

Affetmiyorum

Ergen yaşta tanışmıştım yâr ile,
Sevgi saygı hatır gönül varidi.
Beklenmedik bir durumda dost olduk.
Yârimle birlikte çok mutlu olduk.

Sarmaş dolaş olduk kol kola girdik.
Yâre hayran oldum, gayet güzeldi!
Yanımda kolumda giden güzeldi,
Ne dedim de yâr kolumu bıraktı!
O yüzden kendimi affetmiyorum!

Gençliğimde yâr kıymetin bilmedim.
Kendi bildiğimde geri durmadım.
Anneyi babayı hafife aldım.
Cahildim yârimi incitiverdim.
O yüzden kendimi affetmiyorum!

Yıllar yılı yâr değerini bilmedim.
Yaş kemale geldi sensiz gülmedim.
Günlük yaşamıma değer vermedim.
Örnek yaşamları, nasıl görmedim.
O yüzden kendimi affetmiyorum!

Bozkurt'um hayatım oldu bilmece,
Yârim karşımda oturmuştu bir gece!
Takdir ilahiden geldi son gece,
Mutlu bir yaşamım olmadı kendimce,
O yüzden kendimi affetmiyorum!

,

İbrahim Bozkurt

Ağaç

Bağda bahçede gezerim,
Havasını pek severim.
Bizim eller çok güzeldir,
Hayat orada başkadır.

Bahçelerde ağaç çeşit,
Her meyvenin rengi çeşit.
Tadı lezzeti bir çeşit,
Tadına doyum olur mu?

Bülbül ağacın dalında,
Daldan dala öter durur.
Manzaranın ahengine,
Diyecek söz bulunur mu?

Bozkurt'um doğayı sever.
Her canlı ondan barınır.
Dünyayı güzel gösteren,
Ağaçların ta kendisi.

İbrahim Bozkurt

Ahirete Gideceksin

Birgün sende öleceksin,
Dünyaya veda edeceksin.
Eşten dostan ayrılıpta,
Ahirete gideceksin.

Kendini yorup durursun,
Ömrünü bilmez yürürsün!
Ecel kapını çalacak,
Ahirete gideceksin.

Dolu dolu yaşamadan,
Muradını alamadan,
Dostlarını tanımadan,
Ahirete gideceksin.

Bozkurt söylenip durursun,
Niye doğdum der durursun,
Dostlara mihman olursun,
Ahirete gideceksin.

İbrahim Bozkurt

Akçadağ'ın Şihuşağı'nda

Öğretmen oldum bindokuzyüz yetmişbirde vatana,
Tayın oldum binbeşyüz rakımlı tepeye.
Burası Malatya'nın Akçadağı,
Akçadağı'nda en ücra yeri Şihuşağı !
Dilini bilmem insanların,
Dilimi bilmez çocuklar,
Burası Akçadağ'ın Şihuşağı mezarı,
Mahrumiyetin kol gezdiği yer.
Gün geldi eğitim, öğretime başladık.
Çocuklar benim dilimden,ben çocukların dilinde bihaber!
Çocuklar susun diyorum,
Onlarda bana susun demekte.
Gerek oldu bize bir tercüman,
Köylüler den Hüseyin Akmercan, oldu tercüman.
Bundan böyle kolay oldu eğitim, öğretim işlerimiz.
Akçadağ'ın en ücra yeri Şihuşağı'nda!
Kışlar acımasızdır bu dağlarda,
Kar yağar bir metre,
Yollar kapanır ulaşım açılmaz günlerce,
Ayda bir defa, göremezsiniz ilçeyi.
Mahrumiyetin ta kendisidir, Şihuşağı!
Bekarım lojmanım köyün dışında,
Kış geceleri uzun geçmek bilmez.
Uzadıkça uzar, sabah olmaz.
Akçadağ'ın en ücra yeri Şihuşağı'nda!
Hava demir gibi ağır, yerler sabun kalıbı buz,
Soğuktan nefesiniz donuyor.
Saçınız ,bıyığınız buz bağlıyor.
Akçadağ'ın en ücra mezarı Şihuşağı'nda!
Akçadağ'ın boranı, fırtınası yaman olur.
Ne zaman akşam olur?
Ne zaman sabah olur.
Adeta gününüzü, gecenizi şaşırırsınız.
Yalnızlığınızı en ince, ayrıntısına kadar yaşarsınız.
Kapınızı rüzgardan başka çalan olmaz.
İnsanlar fakir, yoksul ve perişandır,
Burası Akçadağ'ın- Şihuşağı mezarı,
Bindokuzyüz yetmişbir eğitim, öğretim yılında
Yeni atanmış bir köy öğretmeniyim.
Hayatın tüm gerçekleri ile başbaşayım,
Okul işlerimin yanında.
Ev işleri,
Bulaşık işleri,
Çamaşır işleri hepsi beni beklemekte!
Yalnız yaşamın acımasızlığı yaşam biçimim olmuştu.
Hayatımın en kıymetli beş öğretim yılı geçti burada.
Hizmetim yerini bulduysa, feda olsun vatana,
Kaderde kaçmak olmazmış, alemde.
Mazide kaldı, Akçadağ'ın Şihuşağı !

İbrahim Bozkurt

Ali Rıza Amca

Sabah uykudan uyandım.
Onaltı şubat ikibin ondokuz.
Üzücü bir haber aldım.
Komşum Ali Rıza amca ölmüş.

Tüm sevenleri orada,
Kızları, oğlu, gelin orada.
Hepsi meyitin başında,
Ağlamaklı halleri var.

Takdir buraya kadarmış.
Doktor sabah eve geldi.
Meyite raporunu yazdı.
Cenaze evden alındı.

İkindide cenaze namazı,
Ulû camide kılındı.
Bütün sevenleri yanında,
Allah rahmet eylesin dedi.

Cenaze camiden alındı,
Toprağa defin için.
Tabut omuzlar üstünde,
Meyit defnedildi toprağa.

Bozkurt'um komşu çanlısı,
Önem verir komşuluğa.
Bugün ona, yarın bize.
Misafiriz bu dünyada.

İbrahim Bozkurt

Ana

Ana, insanın temeli,
Ana, ailenin temeli,
Ana, vatanın temeli,
Ana, varoluş nedeni.

Analar olmasaydı,
İnsanlık var olmazdı.
Cennet, cehennem olmazdı.
Dünyada, yaşam olmazdı.

Vatan ana, olmazdı.
Toprak ana, olmazdı.
Havva ana, olmazdı.
Tabiat ana, olmazdı.

Ana, baştaçımız,
Kıymetli varlığımız.
İnsanlık ona borçlu,
Ana dünyanın oluşu.

Anayı yarattı yaratan,
Bahşetti kainata.
İnsanlık var oldu,
Şükretti Yaratana.

İbrahim Bozkurt

Anne-2

Kapıyı aç anne, uzaktan geldim,
O sıcaklığın ve sevgin nerede?
Yıllar yılı varki sende uzakta,
Hasretinle gurbet elde yaşarım.

Yıllar geçti köyüm, gelmedim sana,
Bahçemize annem, babam bakardı.
Onlar yaşlanınca, bakan olmadı,
Emeğiniz inkar edilmez anne.

Sen beni dünyaya getirdin anne,
Binbir zahmet ile büyüttün beni!
Bütün bir ömrünü bana adadın,
Sana hizmet etmek bana ibadet!

Gurbette sılaya dönmek tek arzum,
Özledim seni ve köyümü anne.
Sana hizmet benim başım üstüne,
Bütün gayretim ve çabam bu yönde.

Çocukken yaşadığım, güzel evim.
Viraneye dönmüş, sahipsiz kalmış.
Güzel bağımızı ve bahçemizi,
Yabancı otlar ve dikenler sarmış.

Bozkurt'um anneye hayran bir kişi,
Anneler fedakar, hakkı ödenmez.
Anneme hizmette, kusur etmedim.
Her yerde, her zaman, özlerim annem.

İbrahim Bozkurt

Arkadaş

Sen gittin ya yaşam kâbusum oldu.
Gökkubbe başıma çöktü zannettim!
Sensiz ev işini kolaylasamda,
Eksikliğin benim canıma yetti.
Beni yalnız koydun gittin arkadaş!

Yemeğimi yaptım sofraya koydum,
Sen yoksun ya boğazımdan geçmiyor.
Hasret koydun beni tatlı kavgana,
Beni yalnız koydun gittin arkadaş!

Hani yazlık aldık çoşku içinde,
Emeklide orda yaşayacaktık.
Ne çabukta bana veda eyledin!
Bütün bir hevesim gönlümde kaldı.
Beni yalnız koydun gittin arkadaş!

Hergün hayalinle güne başlarım,
Ben rüyadamıyım yoksa gerçekmi.
Didiştığımız günleri özledim!
Beni yalnız koydun, gittin arkadaş!

Bahçeyi belledim sebzeyi diktim,
Geleceksin diye yollara baktım.
Erik, kiraz meyve oldu olacak,
Sensiz hiç birşeyin tadı yok bana,
Beni yalnız koydun gittin arkadaş!

Dost düşman var gündüzleri gülerim,
Sensiz geçen gecelerde ağlarım!
Mecnunmu olmuşum yoksa ben neyim?
Beni yalnız koydun gittin arkadaş!

İbrahim Bozkurt

Aydan ve Aysun

Hayatta ki gücüm yaşam kaynağım
Sevgili kızlarım Aydan'la Aysun
Onlar hayatımın odak noktası
Aydan'ım Aysun'um güzel kızlarım

Dünyanın malına tamahım yoktur
Allahtan dileğim onları koru
Kızların varlığı yetiyor bana
Aydan'ım Aysun'um güzel kızlarım

Hayat nedir yaşam nedir bilmedim?
Oradan oraya savruldu durdum
Ne zaman sizinle beraber oldum
Aydan'ım Aysun'um güzel kızlarım

Evlendiniz yuvanızı kurdunuz
İyi günü kötü günü gördünüz
Kaderin önüne geçemediniz
İlahi adalet böyle öngörmüş.
Emire itaat bizim işimiz
Aydan'ım Aysun'um güzel kızlarım

Aydan'ımın bir can Lukası var
Bilirsinki sana büyük hediye
Duaların eksik etme dilinde
Bir ömür oğlunla yaşa birlikte
Aydan'ım cefakar fedekar kızım

Aysun'umun Efsun'la, Aykan'ı var
Allah sana verdi iki hediye
Duaların eksik etme dilinde
Ömür boyu yaşa oğlun, kızınla
Aysun'um cefakar fedekar kızım

Çocuklar Allah'tan size emanet
Şakın büyük laflar etmeyesiniz
Yaratandan daha ne istersin ki
Size versin çocukların hayrını
Aydan'ım, Aysun'um güzel kızlarım

Babanız olmaktan gurur duyarım
Annenizin sizde çok emeği var
Kıymetini bilmek anne, babanın
Töremizin, icabıdır biliriz
Aydan'ım, Aysun'um güzel kızlarım

İbrahim Bozkurt

Aydınlanma Temel Haktır

Çağın gerisinde kalmış karanlık,
Ondan kurtulmanın yolu okumak.
Tarih boyu şeyhler, şıhlar türemiş,
İnanç kullanılmış toplum sömrülmüş.!

Bilinçli toplumu şıhlar istermi,
Aydınlanmış insan şıha gidermi.
Ne gelmişse insanlığın başına,
Yanlış inanıştan, yanlış bakıştan!

Düzeltebilirsen düzelt görelim,
İlme felsefeye önem verelim.
Nerde hurafeye inanan varsa,
Bir türlü gerçeği kabullenmemiş.

İlimi irfanı, düşman adletmiş,
Karanlığın içinde debelenmiş.
Şu karanlık ne melem şey bilerseniz.
Cefası insana yetmişte artmış.

Gel birazda hizmet eyle insana,
Şeyhlere, şıhlara bişe demedin.
Zulümü insana hep mübah gördün
Ahirette yanmana odun eyledin.

Bozkurt, eğitim öğretim neferi,
Vatanın, milletin eğitim eri.
Orada, burada köy kent demeden,
Görev icra etti,milleti için

İbrahim Bozkurt

Aynalar

Küçük bir çocuktum bende bir zaman,
Düşe kalka geldin olgun bu yaşa.
Gençken herkesin sevgilisiydim,
Aynalar da beni tanımadılar.

Nerede, ne zaman yaşadın ki sen?
Saçın, başın beyazlara bürünmüş.
Seni bu hallere düşüren neydi?
Aynalar da seni tanımadılar.

Hayatın yükünü taşımak zor iş.
Çocuk derdi, geçim derdi, meşakat.
Yorulmuş yıpranmış bedenim benim,
Aynalar da beni tanımadılar.

Her köşe başında zorluklarıyla,
Dünyanın kahrını çekmek mucize.
Ezile bozula buraya geldim,
Aynalar da beni tanımadılar.

Bozkurt'um çileyle bu yaşa geldin.
Çilenin, zahmetin içinde oldun.
Her nereye varsan öteki oldun.
Aynalar da seni tanımadılar.

İbrahim Bozkurt

Babam

Baba gibi babaydı,
Babam, mazlum insandı.
Güçsüzlere destektı,
Babam yardım severdı.

Yoksullara tam destek,
İmkani seferberdı!
Kimse engel değıldı,
Yardım seven, bir candı.

İnsani duyguları,
Zirve yapmıştı onda.
Herkes'e nasip olmaz,
Yoksula yardım etmek.

Misafiri severdı,
Evsiz birini görse.
Onu konuk alırdı,
Bir Tanrı misafiri!

Babam diye demiyom,
Yuvasına bağlıydı.!
Çocukları severdı,
Babacan tavırlıydı.

Kötü işi beğenmez,
Önemserdı işini.
İş'i iyi olmalı,
Herkes örnek almalı.

Bozkurt babam candı,
Ona herkes hayrandı!
Aylenin gururuydu,
Kalbi temiz dürüsttü.

İbrahim Bozkurt

Bedbaht Sevgili

Arkadaş olmak için,
Bana mani söyledin.
Mazide kalan bedbaht,
Sana minnet eylemem.

Kimseleri suçlamam,
Buna hakkım yok benim!
Yüzbin hayatın olsa,
Birini bana vermen.

Yaşam yerinde durmaz,
Geldim çattım yetmişe.
Bugünkü aklım olsa,
Sana hiç inanmazdım.

O gün sevgin yalanmış,
Bugün olsa inanmam.
Yıllar ilerleyince,
Keşkeler çoğalmış.

Bencillik bir hastalık,
Seven uzak duramaz
Aşk ve sevgi hayattır,
Bunu bilir sevenler...

Bozkurt'u istemedin,
Sana kaldı yalnızlık!
Çok çaylaksın sevgili,
Şeni sana bıraktım..!

İbrahim Bozkurt

Beklenti

Çalı bülbülüne benzer ötersin,
Şana verilen değeri bilmezsin.
Hatır gönül nedir idrak etmezsin,
Dostmusun, düşman mısın sen nesen?

Bütün yaşamımı sana adadım,
Hiç insafın yokmu beni duymadın.
Göreceksin sende fani gerçeği,
Vicdanın rahatsız olacak inan.

Geleceğim sendin sana inandım,
Birlikte beraber hayeller kurduk.
Seninle hayata tozpembe baktık,
Ne yaptıysam sana yaranamadım.

Bozkurt mecnun, Leyla'sını aradı,
Aşkı için dağı taşı taradı.
Bütün bir ömrünü sana adadı,
Yine mutlu sona ulaşamadı.

İbrahim Bozkurt

Bencil İnsan

Gönül havai gezersin,
Bastığın yeri bilmezsin.
Gücsüz olanı ezersin!
Allah yarattı demezsin,
Sen kendini ne sanırsın!

Hep kendini düşünürsün,
Kimseye hak tanımazsın.
Hakkına razı olmazsın.
Mendebur obur birisin,
Sen kendini ne sanırsın!

İnsan hakkı nedir bilsen?
Hak adalet kurulurdu.!
Hanende huzur olurdu.
Mutlu bir yuvan olurdu,
Sen kendini ne sanırsın!

Bozkurt'un bütün gayesi,
Mutlu olsun herbi insan.
Kötülük kötünün işi,
Hizmet hak dostunun işi,
Sen kendini ne sanırsın!

İbrahim Bozkurt

Bencil Olma

Hakkına razı olmazsın.
Hep kendine yontarsın.
Kimseye hak tanımazsın,
Bu kadarda, bencil olma.

Hep cebini düşünürsün.
Bunu içine sindirirsin.
Paylaşımı hiç sevmezsin.
Yalnız kendini düşünürsün.

Ortak işte çalışırsın.
Hep bana, lop bana dersin.
Karşıdaki de bir insan,
Azıcık merhametli ol.

Dünyada yalnızsın sanki,
Eşin,dostun yokmu senin.
Sen kendine müslümansın,
Bu kadarda bencil olma.

Bencil olmak bir hastalık,
İnsan ruhuna işlemiş.
Toplumun huzuru için,
Bencil tedavi olmalı.

Bozkurt'um dünya işinde,
Yetinir hep imkanıyla.
Kimseden bir şey beklemez,
Gönül kırıklığı olmaz.

İbrahim Bozkurt

Bencillik-1

Bencillik insanın ruhunda imiş,
Yoksulun halinde anlayan var mı?
Dünya kurulurken böyle kurulmuş,
Varıp da derdimi kime anlatam?

Allahtan çekinen, kuldan utanan,
Haklıyı haksızı görüpte uyanan.
Çözumsuzlük almış başını gidiyor.
Zamane insana kalmış bu dünya.

Hüsnü haktan görünen ey kardeşim,
Emekçinin emeğini nasıl bilmezsin?
Burada kendini inkar edersin,
Emek bir değerdir bunu bilesin.

Dünya aydınlanır bilim ve fenle,
Bilmeyen var mıdır kendi cismini?
Karanlığı kovar ilmin ışığı.
İnsanı ışığa insan çıkarır.

Her nereye baksan kalbin kararır.
Hilekar, riyakar sarmış dünyayı..!
İyi niyet yetmez kötü gidişe,
Adil yönetim gerekli bu işe.

Bozkurt'um kendini yorup durursun.
Dünyada düzeni bozan insandır.
Sultan Süleyman'dan beri bu böyle.
Dünyada aksini söyleyen var mı?

İbrahim Bozkurt

Benim Şehrim Doğanşehir

Doğanşehir, Malatya'nın incisi,
Bir ucu Beydağı, bir ucu Devrent!
Yaylaları yüce dağlar üstünde,
Koyun, kuzu meler, her bir ucunda,
Doğanşehir, güzel şehir özledim seni!

Doğası, havası şifa kaynağı,
Derdi tasayı, senden götürür.
Yemekleri sanki, cennet hurması,
Senden ayrı yaşamak cezadır bana!
Doğanşehir, güzel şehir özledim seni!

Elması var, Bölgesinde birinci
Kayısı var, Malatya'nın incisi.
Eriği, kirazı, dutu bir başka,
Dermason fasulye, tahılı başka,
Üzümün hası yetişir Erkenek, Polat'ta,
Doğanşehir güzel şehir özledim seni!

İnsanı çalışkandır, namerde boyun eğmez,
Ekmeğini taştan çıkarır cengaverdirler!
Eğitim konusunda çağdaş bir şehir,
İlim bilim insanları oldukça fazla,
Medeni dünyanın yolunu seçmiş.
Doğanşehir, güzel şehir özledim seni!

İtfayenin mucidi Abdurrahman Kılıç,
Ekonomi de bir duayen Yalçın Karatepe,
İnşaatta bir bilen Cumali Kınacı,
Gemi hidro mekaniği Mesut Güner,
Uzay ve uçak mühendisliği Vedat Ziya Doğan
Akademik bilgi sistemleri Hamit Boztepe,
Adını sayamadığım birçok akademisyen!
Aydınlık, yüzün bilim adamların var.
Doğanşehir, güzel şehir özledim seni!

Doğanşehir sivil toplum örgütlerin her yerde,
Seni yüceltir seni anlatır.
Ankara'da Atilla Özdemir, Süleyman Bilgili, Kamil Göksu başkanlar.
İstanbul'dan Niyazi Özen, Fikret Doğan, Cahit Mumcu, Hamdi Doğan,
Ünal Güner, İbrahim Bozkurt, Muzaffer Şahin başkanlar.
İzmir'den Abdullah Tüzün Başkan,
Mersin'den Hüseyin Balbay Başkan,
Malatya'dan Dilaver Gür Başkan,
Yönetim kurulları dahil bu işte.
Ankara'dan, İstanbul'dan,
İzmir'den, Mersin'den, Malatya'dan
Haykırdılar dünyaya!
Doğanşehir'in Sesi oldular
Çalıştılar yıllara meydan okudular
Doğanşehir, seni ne kadar anlatsalar azdır.
Her türlü övgüye layıksın inan

Doğanşehir, güzel şehir özledim seni!

Ülkemize katma değer üreten,
Onbinlere ekmek kapısı olan,
Mazluma, mağdura kol kanat geren,
Millete hizmette yarışan,
Vahap Küçük, Hakkı Çiftçioğlu, İbrahim Güngör gibi
İş adamların var.
Doğanşehir güzel şehir özledim seni!

İnsanın eğitime önem veren,
Hayatının her safhasında okullar kuran,
Malatya ve Doğanşehir eğitim vakıflarını kuran,
Eğitimde yüzlerce öğrenciye umut olan,
Babacan tavırlı Muammer Şahin'in var.
Doğanşehir güzel şehir özledim seni!

Sürgü beldesinde, eşsiz Takas'ın,
Polat beldesinde, şaheser Beypınar'ın
Mesire yerlerin görmeye değer.
Polat'ın su mağarası bir başka güzel!
Tarihi eserdir her bir köşesi,
Doğanşehir, güzel şehir özledim seni!

Bozkurt'um sevdalıyım Doğanşehir'e
Aldığım her nefeste seni yaşarım.
Ortaokul yıllarımın nostaljik şehri.!
Ben senden gideli çok yıllar oldu.
Ne zaman hüzünlensem,
Sen geliyorsun aklıma.
Okul arkadaşlarım geliyor aklıma.
Çocukluk aşklarım geliyor aklıma.
Bu duygular içinde kayboluyorum,
Beynimde ki trafik kilitleniyor adeta!
Sana olan hasretim katlanıyor.
Bu hasret daha fazla uzamasın,
N'olur.
Doğanşehir, güzel şehir özledim seni..!

18. 01.2022.
İbrahim Bozkurt

İbrahim Bozkurt

Bilmem

Kendimce hayal kurmuştum,
Benim olursun sanmıştım.
Sensiz hayat çekilmiyor,
Beni anlıyormusun bilmem.

Hep kendimi avutmuşum,
Yıllara direnip durmuşum.
Ömrümüz geçti geçiyor,
Beni anlıyormusun bilmem.

Medine hayatım sensiz,
Boş bir kasnaktan ibaret!
Uçtu geçti gitti yıllar,
Beni anlıyormusun bilmem.

Her dem yanında durmuştum,
Düşünüp hayal kurmuştum.
Sensiz hayat, kabus bana,
Beni anlıyormusun bilmem.

O güzelim yıllar bitti,
Ömür denen yaşam bitti.
Tekrarı yok günler bitti,
Beni anlıyormusun bilmem.

Bozkurt vurgun Medine'ye,
Ömrünü ona vakfetti!
Sevda'sından vaz geçmedi,
Beni anlıyormusun bilmem.

İbrahim Bozkurt

Bir Musibet

Yine duygulandı Şu garip gönlüm,
EŞim dostum bir teselli vermiyor.
Corona belası, dünyayı sardı,
Yaşamım zorlaştı, kaygı çok arttı.

Virüs insanlıĝa tebelles oldu,
Hayatı durdurdu yaşam zor oldu.
Saĝlıklı insanlar karantinada,
Dünya döndü açık tutuk evine.

Hele insan hastalanmaya görsün,
İlk başta yakınların uzaklaŐıyor.
EŞin çocukların sana gelmiyor,
Sence bu yaşamın bir cilvesi mi?

Corona çok kötü illetmiŐ meĝer,
Herkes saĝlığında muzdarip olmuş.
Çiĝ süt emmiş derler Şu insanoĝlu,
Tüm yakınım sana el oluyormuŐ.

Sen insanoĝlunu ne sanıyordun,
Canım diye baş üstünde tuttuĝun.
Hani nerde gelip halin sor muyor?
Kaldın işte coronayla baş başa!

Virüs insanlıĝın vebası oldu,
İŞte ölüyorsun derdin Corona.
EŞin dahi olsa senin yanında,
Cesetin sahipsiz, kalıyor inan.

Bozkurt yaşadığın hayat gerçeĝi,
Baĝıra çağıra sana da geldi.
Zulümü sevici bir yanım vardı,
Allah sana verdi bu musibeti!

İbrahim Bozkurt

Bir Nazarla

Bir nazarla bak insana,
Sende bir insan oğlusun.
Gel millete zulüm etme,
Dünya denen bu alemde!

Büyüklük seni yüceltir,
Allah'a itikat eyle.
Gel milleti küçümseme!
Ömür kısa sen bir fani

Millet yaşamda soğudu,
Umutlar tükendi bitti.
Hakkı hukuku uygula,
Ne hayatlar göçüp gitti.

Bozkurt'um kendini dinle,
İnsanlara sevgi besle!
Zulüm insanlık suçu,
Bu millete reva görme.

İbrahim Bozkurt

Bizim Oğlan

Haşmet, seni gören adam sanıyor,
Yalan söylemeye utanmıyorsun.
Aklınca milleti aldatıyorsun.
Aldatılan sensin hiç görmüyorsun.
Bizim oğlan iten pazarlıksın!

Boyundan posundan utanmıyorsun,
İşlemiş ruhuna yüzsüzlük senin,
Utanmazsın ne çok yalan söylersin.
Hiç durduğun yere yakışmıyorsun.
Bizim oğlan iten pazarlıksın!

Haşmet, seni hangi ana doğurdu,
Besleyip büyütüp topluma kattı.
Geldin bu millete çok zulüm ettin.
Anayın ruhunu incittin burktun,
Bizim oğlan iten pazarlıksın!

Toplumunu yönetmeye talip olanlar,
İnsan haklarına önem verirler!
Adaletin terazisi vardır bilirler,
Sen ben kavgasına engel olurlar,
Dnde bir bak hele, yaptıklarına.
Bizim oğlan iten pazarlıksın!

Haşmet, millet sana tam yetki verdi,
Milllete bakışın kaygı verici!
Toplumun yarısı perme perişan,
Kendi bildiğinde taviz vermezsin.
Dzenbazlık senin ruhuna girmiş.
Bizim oğlan iten pazarlıksın!

Haşmet, yeter bu milleti aldatma,
Mazlum millet sana çok şans tanıdı.
Bütün bu gücünü kaybediyorsun.
Tarihin plğ seni bekliyor,
Son pişmanlık seni kurtarmayacak.
Bizim oğlan iten pazarlıksın!

Bozkurt nerde olsa sana gelirdi,
Derdinle dertlenip senle olurdu.
Bugünlerde ilk heyecanın yok gayrı.
Sermayesi bitmiş tüccar gibisin,
Bizim oğlan iten pazarlıksın!

İbrahim Bozkurt

Böyle oldu

Corona dünyayı sardı,
İşin gücün nerde kaldı?
İnsanlık perişan oldu,
Bu senede böyle oldu.

Yaşamımız bir hoş oldu,
Vefat çok, çok fazla oldu.
İnsanlık şaştı da kaldı,
Bu senede böyle oldu.

Hayatın sürdürmek için,
Herkes tedbirin peşinde!
Acımasız bir illet bu
Bu senede böyle oldu

Bu nasıl illettir böyle,
Dünyayı salladı böyle!
Ağayı beyi korkuttu,
Bu senede böyle oldu.

Bozkurt'um sana ne oldu?
Rengin sararıp da soldu.
Sabret buda geçer birgün,
Bu senede böyle oldu.

İbrahim Bozkurt

Bu Kadarıda Olmaz

Amerika yayılmacı devletsin,
İnsanlığa büyük zulüm yaparsın.
Dünyayı çekilmez, Hale getirdin,
Dostmusun, düşmanmısın bilemedik.

Afganistan, Vietnam'da, Kore'de,
Ne işin var Irak'ta, Suriye'de?
Yetmedi dünyanın her bir yerinde,
Eşkiyamı korsan mısın bilmedik?

Her olumsuz işte sen oradasın,
Aracı tefeci sende yeşerir.
İnsanlığı sömürürsün gönlünce,
Dünyanın kralı ben dercesine.

Mazlum kan ağlıyor duymaz çığılı,ı,
Silahını satar işine bakar.
Sonrada peşinde ilacın satar,
Dünyanın haydudu katil anlayış.

Çok devletle oyun oynar durursun,
Hiç bir devlete dost değilsin bilirsın.
Senin dostun çıkarların yalnızca,
Çıkar varsa en büyük dostun senin!

Göstermelik işbirliği yaparsın,
El altında desteklersin terörü.
Dünyada ki teröristler eserin,
Hepsi senin beslediğin caniler.

Onu durduracak güç yok dünyada,
Silah verir düşmanına gizlice.
Açık oynar oyununu ortada
Dünyanın hükümdarı Amerika..!

İbrahim Bozkurt

Bu Nasıl Syaset Böyle

Demokrasi, sosyal devlet,
Değişmeyen şiarındır
Doğru siyaset yapsan da
İktidar sana hep uzakta
Millet sana oy vermedi.
Bir türlü rağbet görmedin.
İktidara gelemedin,
Beklentin hep boşa çıktı.
Yoksa sendemi bir sorun var.
Yakın tarihe bakınca,
Yeter söz milletin demiş.
Menderes iktidar olmuş.
Arkasında yollar yapmış.
Yandaşlar köşeyi dönmüş.
Beşkez hükümeti kurmuş.
İktidarın perçinlemiş,
Yoksa sendemi bir sorun var.
Üçüncü dönemin başında
Seçim aleyhine bitmiş.
Menderes üçüncü kez iktidar,
Kaldın sen yine muhalefet,
Ülkede cepheleşme başlamış.
Millet ikiye bölünmüş.
Nahoş durumlar yaşanmış.
Durumu düzeltmek için
Ordu Yönetime el koymuş.
Menderes iktidardan gitmiş.
Darbe demokrasiye yapılmış
Fatura iktidara kesilmiş,
Acıklı günler yaşanmış.
Bir dönemin sonu olmuş.
Bir başka dönem başlamış.
Altmışbir altmışbeş arası
İsmet İnönü iktidara gelmiş.
O çalkantılı dönemde
İsmet İnönü anlaşılmamış
Seçimler gelip çatmış.
Demirel iktidara gelmiş
Boğaz'a bir köprü demiş.
İstanbul rahatlar demiş.
Sen yine ihtiraz ettin.
Millet köprüden geçti.
Seçim vakti geldi çattı.
Halk Demirel'i seçti.
Yoksa şendemi bir sorun var.
Bindokuzyüz yetmişbirde
Muhtıra verildi Demirel'e
Demirel iktidardan gitti.
N. Erim oldu Başbakan
Terör yoğunu o günlerde
İktidarı uzun sürmedi.
Ardında seçimler yapıldı

Bindokuzyüz yetmişdörtte
Ecevit oldu Başbakan
Bindokuzyüz yetmişdörtte
Kıbrıs hareketını yaptı.
ABD ambargo koydu
Ekonomi sıkıntıya girdi.
Ülkede hergün terör
Seçimler geldi çattı
Ecevit iktidardan gitti.
Demirel Başbakan oldu.
Kaos, anarşi yoğun yıllar,
Bindokuzyüz seken oldu darbe
Demirel iktidarda gitti.
Tüm partiler kapatıldı,
Yeni partiler kuruldu,
Seçim startı verildi.
Özal iktidar oldu.
Şaşalı döneminde
Boğaz'a ikinci köprü dedi.
Sen yine ihtiraz ettin
Halk ikinci köprüden geçti.
Sen yerinde saya durdun.
Bir dönemin sonu geldi.
Millet sana oy vermedi.
Yine bir ders çıkarmadın,
Özal ikincikez iktidar
Ardında Cumhurbaşkanı oldu.
İkinci dönemin ardında
Yasaklı partiler açıldı,
Koalisyonlar devri başladı.
Demirel Başbakan oldu.
Ardında Cumhurbaşkanı oldu.
Dönem sonu seçim oldu.
Bindokuzyüz doksanüç,
Tansu Çiller Başbakan oldu.
Bindokuzyüz doksanalıtı seçim oldu.
Erbakan Başbakan oldu.
Devrini tamamlamadı
Askerler muhtıra verdi.
Erbakan iktidardan gitti.
Dönemi sona erdi.
Ardında seçime gidildi,
Ecevit Başbakan oldu.
İç güçler dış güçler derken
Koalisyon başarısız oldu.
İktidarı kısa sürdü.
Seçim startı verildi.
RT Erdoğan iktidara geldi.
İlk dönemi, çok iyiydi
Senin esamen bile yoktu,
İkinci dönemi kazandı,
Gözle görünür işler yaptı.

Yetmedi üçüncü dönemi kazandı
Yoksa sendemi bir sorun var.
RT Erdoğan üçüncü köprü dedi.
Sen yine ihtiraz ettin.
Köprü yapıldı bitti.
İhtirazın devam etti
RTE rantını topladı,
Sen alternatif olamadın,
Yoksa sendemi sorun var.
Bundan sonraki yılları,
Bekleypite göreceğiz,
Senden bir başarı gelmezse,
Çekil git kenarda otur.
Yenilgiyi kabul etmek
En büyük erdemdir,
Unutma.

İbrahim Bozkurt

Bu Zaman'da

Çocukken hep sevilirsin,
Genliğinde övülürsün,
Orta yaşta durulursun,
Yaşlanınca itilirsin.

Bu zamanda bu zamanda,
Bahtı karam bu zamanda..!

Anne babanın görevi,
Çocuklara örnek olmak.
Evladını yetiştirmek,
Geleceğe hazırlamak.

Bu zamanda , bu zamanda,
Her şey zor bu zamanda..!

Anne nerde,baba nerde?
Çocuklar perişan burda.
Yaşam oldu param parça,
Yarınları umutsuzca.

Bu zamanda, bu zamanda,
Yalnız kaldım, bu zamanda..!

Anne başka, baba başka,
Çocuklar onlardan başka.
Hele yoksulluk var ise,
Kimse sormaz bu zamanda.

Bu zamanda, bu zamanda,
Yoksulluk zor bu zamanda..!

Bozkurt'um yalnız olamam,
Senden ayrı hiç duramam.
Çocuklar yaşam kaynağım,
Onlar olmadan olamam.

Bu zamanda, bu zamanda,
Bahtı karam, bu zamanda..!

İbrahim Bozkurt

Cahil

İstemezsin olumsuzluk.
Beklenmedik olay olur.
Üzölürsün bu duruma.
Cahille, anlaşmak zordur!

Kendini alim zanneder,
Saçmalar her bi sözünü.
Sözlerinde bir mana yok,
Cahil insandan korkmalı.

Bozkurt'um cahil elinde,
Söz üstüne söz söyletmez.
Güzel dersin ona çirkin.
Sözün bittiği yerdesin.

İbrahim Bozkurt

Can

Acımasız derde düştüm,
Günüm gecem belli değil.
Gücüm takatim kalmadı,
Can bedeni terk ediyor.

Bu nasıl derttir böyle,
Bedenimde hâl kalmadı.
Çare üretmek zorlaştı,
Can bedeni terk ediyor.

Kan alacak damarım yok,
Bu derdime bir çare yok!
Can burnuma çıktı sanki
Can bedeni terk ediyor.

Ecel sana çok yaklaştım,
Yürüyorum gündüz gece!
Bozkurt ömrünün son demi,
Can bedeni terk ediyor.

İbrahim Bozkurt

Can Dost

İlahî...!
Can dost;
Ömrüm içinde hep seni düşledim.
Hayatımı süsledin.
Rüyalarımda hep seninle oldum.
Hem vallahi hem billahi,
Dünyaya ve dünya malına tamah etmedim.
ilahî...!
Can dost;
Sen ben, ben sen oldum.
Hayaller kurdum seninle, hayata dair.
Dünyada ki olumsuzluklar daha ne kadar sürecektir.
İlahî...!
Can dost;
Mazlum, masum perişan ve mağdur halde,
Senin adâletini beklemekte.
Bu olumsuzluklara bir son olsun istemekte.
ilahî...!
Can dost;
Senin adaletin ve hikmetlerin büyüktür,
Sen muktedirsin,
Sen herşeyin en iyisini yaparsın.
Acizler ve masumlar senin koruyup kollamana muhtaçtır.
İlahî...!
Can dost;
Tesellimin ve kainatın mimarı,
Elimi açmış sana yalvarıyorum.
Sevenlerin seni beklemekten bitap düştüler.
Ne olur daha fazla bekletme emi?
Bir an önce gel...!
Gel n'olur,
Gel artık....

İbrahim Bozkurt

Cananım

İstanbul'dan Tekirdağ'a yol vardır.
Bu yolun sonunda cananım vardır.
Dünya alem engel olmaya kalksa,
Bu yolu yürümeye ahtım vardır.

Cananım hasretin bana işkence.
Seni görmek için yollara düştüm.
Gül cemalini öpüp koklamak,
Şu garip aşığın aklına düştü.

Yıllar varki seni arar dururum.
Bana bu acıyı reva görürsün.
Aşık maşukuna bunu yapar mı?
Sevgini zindana atmış gibisin.

Bozkurt'um mülayim candan bir insan,
Ömür boyu sana sevgi besledi.
Kendisinde senden bunu bekledi.
Kavuşmamız birgün mümkün mü ola?

İbrahim Bozkurt

Canım Annem

Candan bir cansın,
Annemsin gururumsun!
Ninniyle büyüttün beni,
Iraktan gelir sesin!
Mağcup etmedin beni, çok severim ben seni!
Annem sen olmasaydın.
Ninni nedir bilmezdim?
Nazlı çocuk olmazdım.
Elimden tutmasaydın.
Menzile varamazdım..

İbrahim Bozkurt

Canım Babam

Can baba, canım babam,
Anlarsın beni babam!
Ne dersen bana doğru.
İrağa düştü yolun,
Mal mülk değildi gayen, geçinmekti tek işin!
Babam çocukları severdin,
Arar sorardın beni!
Baba gibi babaydın,
Ailenin direğiydin,
Merhamet sahibiydin..!

İbrahim Bozkurt

Corona

Oy Corona, Corona,
Nerden çıktın yoluma.
Hayatım yaşıyordum,
Şimdi ne olacağım.
Açtın kapanmaz yara.

Millet zar zor yaşarken,
Nerden çıktın bu ara.
Hiç mi vicdan yok sende?
Yüzlerce canı aldın.
Ne illetsin Corona.

Oy Corona, Corona,
Nerden çıktın yoluma.
Fakirlik var ortada,
Benim halim nolacak,
Çık benim hayatımda.

Senden kurtulmak için,
Dünya arıyor çare!
Düş milletin sırtından,
Umutları kararttın,
Ne illetsin Corona.

İbrahim Bozkurt

Cumhuriyet

Cumhuriyet, bağımsızlığın adı,
Ulusun başında paslanmaz tacı.
Milletle var olup hep yaşayacaksın.
Hür dünyaya katılmak bu milletinde hakkı!
Ulus çoktan hak etti Cumhuriyeti,
Riyakara rağmen, ebediyen yaşayacaksın Cumhuriyet!
İlkelerin milletimin pusulası olacak.
Yaşa sen çok yaşa Cumhuriyet,
Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir...
Tavizsiz yaşayacak bu millet seninle Cumhuriyeti...

İbrahim Bozkurt

Çiçekler

Baharda çiçek olmak.
Sinede duygu olmak.
Bedende sevgi olmak.
Çiçeklerden bir buket.

İnsan baharda coşar.
Tarlada bağda koşar.
Sevgi bedende olursa,
Canlılar baharda coşar.

Sevgi ruhun gıdası,
Çiçekler onun ilacı.
Canları yaklaştırır,
Çiçeklerin sevdası.

Canda sevgi olmasa,
Rengi solar, sararır.
İnsan hayatta kopar.
Çiçekler aracı olmasa.

İbrahim Bozkurt

Çizîğın İzi Silinmez

Sevmek ve sevilmeğ aşk-ı aladır,
Bu hakkı kötüye kullanamazsın!
Çizersin, çizîğı can sevgiliye.
Yaptığın acizlik, farkındamısın,
Çizdiğin çizîğın izi silinmez.!

Bencil bir varlıktır şü insanoğlu,
Bütün herşeyi kendine yontar.
Eziyet etmeyi marifet sayar,
Çizdiği, çizîğın izi silinmez.!

Çizerim çizîğı unutulur sanma,
Kırıp dökersin yanına kalır sanma.
Eziyetinde bir hesabı vardır,
Çizdiğin, çizîğın izi silinmez.!

Bozkurt hak verdi sana bu sıfatı,
Sevmek, sevilmeğ hakkın emaneti.
Dosta eziyet yap, kim sana dedi,
Çizdiğin çizîğın izi silinmez.!

İbrahim Bozkurt

Çocukluğum

Aziğımız çantamızda,
Oniki onüç yaşlarında.
Oğlak kuzu otlatırdık,
Köyümüzün dağlarında.

Köyümüzün sadeliği,
Dedikodu bilmezlerdi.
Saygı sevgi hep vardı.
Yıl bin dokuzyüz altmış üçte.

Köyüm diye demiyorum.
Her yapılan iş temiz,
Kavga gürültü olmazdı.
İnsanlar sevgi doluydu.

Anne baba, göçtü gitti.
Çoluk çocuk orda bitti.
Geride kalan ne etti?
Acımasız bu dünyada.

Bozkurt'um küçük bir çocuktu,
İlkokul henüz bitmişti.
O yılların teması,
Dillere destan, güzeldi!

İbrahim Bozkurt

Densiz

Duygusuzun birisine,
Kapıldım gittim eline.
Bende bir insanım hele,
Kendine gel, be hey densiz!

Ben sana bişe demedim,
Önünde elpençe durdum.
Utanmadan bana vurdun,
Kendine gel, be hey densiz!

Güzel söz söylemek varken,
Hırsına yenik düşersin!
Ateş saçarsın ağzından,
Kendine gel, be hey densiz!

Seni nerde tanımıştım,
Adına şiir yazmıştım.
Seni bir melek sanmıştım,
Kendine gel, be hey densiz!

Tanıdım da seni n'oldu,
Hayat bana zindan oldu.
Yıllar geçti unutuldu,
Kendine gel, be hey densiz!

Sen Bozkurt'ta neler ettin
Her zaman haksızlık ettin.
Sen kendine yazık ettin,
Kendine gel, be hey densiz!

İbrahim Bozkurt

Deprem

Deprem ansızın gelir,
Evi barkı dağıtır...
Parçalar aileleri, öldürür hayatları,
Rastlatmasın yaratan depremi insanlara.
Evsiz barksız kalmak zor,
Muhannet, acımasız dünyada.!

İbrahim Bozkurt

Doğanşehir-karaterzi

Doğanşehir,Karaterzi köyüdeyim,
Oturmuşum kaysı bahçesinde,
Bir sana bakıyorum, bir bana bakıyorum.
Bir seni düşünüyorum, bir kendimi..!
Bu nasıl bir yalnızlık duygusudur,
Allahım diyorum.
Temmuzun yirmisi güneş olanca gücüyle ısıtıyor,
Kaysı ağaçlarının yaprakları bir nebze olsun.
Çılgın sığağa dur diyebiliyor.
Ağaçların koyu gölgesinde, güneş etkisini yitiriyor,
Senin bana, sevgini yitirdiğin gibi..!
Burası benim doğup büyüdüğüm yer,
Memleketim Doğanşehir'in Karaterzi köyü,
Burada insanlar bir başka sıcak,
Saygısında kusursuz küçüklerimiz,
Sevgisinde,sınırsız büyüklerimiz.
İnsanlığın zirve yaptığı yer,
Memleketim..!
Doğanşehir, Karaterzi köyü.

İbrahim Bozkurt

Duygusal

Olumsuzluk, yaşamıştık birlikte,
Göz yaşlarım akıyordu gizlice..!
Birgün bunlar bitecekti elbette,
Yollarını bekliyorum Solmazım..!

Genliğim kalmadı bedende serde.
Saçlarım döküldü tenimde bende,
Hayat zorlaştı bizim bu yerde,
Yollarını bekliyorum Solmazım..!

Mazide seni aradım durdum.
Aradım o günde derinden vurdun.
Kendimi kaybettim üzüldüm durdum.
Yollarını bekliyorum Solmazım..!

Yılların hüznünü yaşadım durdum,
Hasretin bitirdi beni bu yerde.
Kader böyle imiş kime ne diyem?
Yollarını bekliyorum Solmazım..!

İbrahim Bozkurt

Dünya Senindir

Dünya bir yere kadar senindir,
Sağlıklı olduğun vakte kadar,
Ağız dolusu, güldüğün vakte kadar,
Sevdiğin, sevildiğin vakte kadar,
Yendiğinden tat aldığın vakte kadar,
İçtiğinde haz duyduğun vakte kadar,
Dostların varlığını hissettiğin vakte kadar,
Daha önemlisi;
Sevgili eşinle birlikte,
Bir ömür..!
Aile sıcaklığında,
Amasız, fakatsız yaşadığın vakte kadar,
Dünya senindir..!
Gerisi Lafügüzaftır..!

İbrahim Bozkurt

Dünya Yerinde Duruyor

Dünya ölen varlık değil,
Gel dünya fanidir deme.
Gel dünya gariptir deme.
Gel dünya yalandır deme.
Dünya yerinde duruyor.

İnsan kendini avutur,
Bir kuş misalidir insan.
Dünya ya konup göçer,
Duymak istemez gerçeği.
Dünya yerinde duruyor.

Cazibesin hep koruyor.
Aslında garip olan ben
Fani olan ben ve sensin,
Yalan olan tüm canlılar,
Dünya yerinde duruyor.

Büyük ATA'm gelmiş geçmiş.
Onun oğlu gelmiş geçmiş.
Benim babam gelmiş geçmiş.
Daha ne söylemek gerek,
Dünya yerinde duruyor.

Bende er geç geçeceğim.
Sonra gelende geçecek!
Bu böyle devam edecek.
Yalan olan kim olacak.
Dünya yerinde duruyor.

Bozkurt sende bir fanisin,
Günü yok zamanı yoktur!
Ölüm zamanın gelecek,
Sende birgün göçeceksin.
Dünya yerinde duruyor.

İbrahim Bozkurt

Efsane Şehri Aziz İstanbul

Aziz İSTANBUL ;
İpini koparan sana geliyor.
Martıların öksüz,
Denizdeki vapurların sessiz,
Kız kulesinin hüznü seni sarıyor.
Boğazda ki canlılık yok artık.
Nostaljinin zirvesindeki;
Emirgan'dan, Kalamış'tan ne haber?
Tüm sahiller sessizliğe gark olmuş.
Ne söylemek gerek bilmiyorum.
Ecdadın Bize emaneti,
Rüyaların şehri Aziz İSTANBUL !
Şu anda ne haldesin biliyor musun?
Asya'dan terör örgütlerinden kaçan mazlumlar sende,
Suriye'den, Irak'tan, iç çatışmalardan kaçan mülteciler sende.
Afrika'nın mazlumları sende!
Organize suç örgütleri maalesef sende!
Uyuşturucu baronları boş durmuyorlar sende.
Aziz İSTANBUL S.O.S veriyorsun.
Tramvayda, metroda, metrobüste,
Otobüste mülteciler var.
Cadde ve sokaklarında mülteciler var.
Adeta garip bir his kaplıyor içinizi.
Bu gidişin sonunun ne olacak.
Bilmek istiyorsun.
Bu kadarının da fazla olduğunu düşünüyorsun.!
Uç imparatorluğa başkent olmuş,
Rüyaların şehri Aziz İSTANBUL;
Tarih kokan surlarınla,
Topkapı, Dolmabahçe, Çırağan saraylarınla,
Han, hamam, kervan saraylarınla,
Kapalı çarşı, Mısır çarşın, çarşılarınla,
Yere batan, saray ve sarnıçlarınla,
Avrupa'yı Asya'ya bağlayan dünya harikası Boğaz köprülerinle,
Tarihi Galata, Haliç ve onlarca viyadük köprülerinle,
Marmaray ve Avrasya tünellerinle,
Seni anlatmaya ve yazmaya, ne mürekkep,
Ne de kağıt yeter.
Ne de kitaplara sığarsın.
Efsane Şehir Aziz İSTANBUL ;
Muhteşem yedi tepenle.
Bünyende yer verdiğin,
Ümmete kucak açmış,
Sultanahmet, Süleymaniye, Fatih Camilerin ve yüzlerce camilerinle,
Ayasofya ve kiliselerininle,
Mevlevihanelerinle,
Sen bir şahesersin Aziz İSTANBUL ..!
Roma, Bizans ve Osmanlı İmparatorluklarına ev sahipliği yapmış,
Tarihin her safasında dünyanın ilgisini ve iştahını çekmiş,
Eşi ve benzeri olmayan, Güzel Şehir Aziz İSTANBUL .!
Sana ve güzelliğine hayran olmamak insanın elinde değil.
Son zamanlarında senden yana kaygı duyuyorum.

Yarınların bende, merak konusu.
Efsane Şehir Aziz İSTANBUL ..!

İbrahim Bozkurt

Efsun'um

Güzel kızım Efsun'um
Bir bak hele sen ne yaptın.
Canını ateşe attın,
Hiç mi kendine acımadın?

Mor dağların gülüydün,
Ailenin sümbülüydün!
Sana kim ne dedi Efsun'um ,
Hiç mi kendine acımadın?

Okula gider gelirdin,
Okumayı çok severdin!
Yıllarını çöpe attın,
Hiç mi kendine acımadın?

Annen gece gündüz ağlar,
Baba gurbet elde hasret!
Anneanne feryad figan eyler,
Dede dünyayı sensiz neyler,
Ailene hiç mi acımadın?

Baba uzaklarda ses verir,
Mümkün olsa hemen gelir.
Hasretlik onulmaz yara!
Babana hiç mi acımadın?

Çok candan kardeşin Aykan,
Gece gündüz yolun gözler!
Seni hergün merak eyler,
Aykan'a hiç mi acımadın?

Teyzen Aydan feryad eder,
Cem Lukas seni özler!
Sevenler durumuna şaşar,
Efsun bu nasıl bir kıştır!
Hiç mi teyzene, Lukas'a acımadın?

Anneanne sana emek etti,
Emekleri boşa gitti.
Evinde kıyamet koptu.
Efsun sen nereye gittin.
Hiç mi anneanneye acımadın?

Komşular severdi seni,
Cıvıl cıvıldın Efsun'um
Nasıl yaptın bunu cana,
Doktorlar şaştı bu ana,
Hiç mi kendine acımadın?

Bozkurt'um düşman başına,
Böyle bir keder vermesin.
Gözünden sakınırdı, seni annen,

Neden yaptın, bunu neden,
Hiç mi annene acımadın?

İbrahim Bozkurt

Emekli

Bindokuzyüz doksanskiz,
Emekli oldum, işimde.
Yaşamım hiç değişmedi,
Şartlar bana çalış dedi.

İstanbul'da uzun yıllar,
Çok çalışıp çaba ettim.
Hayatın çilesin çektim.
Emekli geçim derdinde.

İnsan ihlasa inansa.
Hakkı hukuku tanısa,
Emeğin Hakkını bilse,
Yoksulluk tarih olurdu.

Suç garip kimse üslenmez.
Doğru yaptım der utanmaz
Dünyada olup bitenler,
İnsanoğlunun eseri.

Bozkurt'um zor zahmet geldin.
Kime ne dedin söyledin?
Ne zaman emekli oldun?
Yıllar ne çabuk da bitti.

İbrahim Bozkurt

Eşim Medine

Medine can,
Yarım, hayat arkadaşım, yoldaşım.
Çocuklarımız Aydan ve Aysun'un annesi!
Sevgili Medine;
Seni sevdim, başıma taç ettim.
Bana Allah'ın bir lütfusun!
Evimizin direği, torunların korunağı, varoluş nedenimiz.
Sevgili Medine;
Evimizde pişen aşımız, yaşam kaynağımız.
Seni ailenin fertleri olarak çok ama çok seviyoruz.
Allah seni başımızdan eksik etmesin.
Seninle ne kadar gurur duysak azdır.
Senin fedakarlığın dillere destan!
Bir gününün iyi, beş gününün zor geçtiğini, görüyoruz.
Gördük.
Sevgili Medine;
Yaşamını ailesine ve torunlarına adanmış fedekar kadın,
Seni sevenlerin kalbinde hep olacaksın.
Bir ömür birlikte olmak tek dileğimiz
Sevgili Medine;
Mutlu günlerimiz olurken,
Zor anlarının, olduğunu görüyoruz.
Sabrın çok büyük ilaç olduğunu unutma.
Anlık sıkıntıları görme n'olur.
Bu durum seni üzdüğü gibi, bizide mutlu etmiyor.
Ömür çok kısa, hayat üzülmeye değmiyor.
Çünkü; dünya herşeye rağmen yaşamaya değer.
N'olur sana ses veren, sevenlerine ses ver!
Seni seviyoruz.
Sevgili Medine!

İbrahim Bozkurt

Ey Sevgili

Ey sevgili;
Senden ayrıldığım büyük bir yalan.
Ben sana, sen bana hasret,
Çölün ortasında, çırıl çıplak kalmış gibi hissediyorum kendimi..!
Bir yalnızlık çekmekteyim.
Oysa seninle ne güzelde günler yaşamıştık.
Mutlu, mesut, bahtiyar!
Ey sevgili;
Sen ne diyorsun,
Bu sese kulak vermek istermisin?
Hayata dair;
Ekleyecek bir sözün varmıdır.
Amma benim ekleyecek bir sözüm var.
Seni yalnız geçen, gecelerime bekliyorum!
Daha fazla bekletme emi.

İbrahim Bozkurt

Felek

Felek bana nedir kastın garezin,
Sevgili yarimi benden ayırdın!
Yaşayan mevtaya çevirdin beni,
Mutlu oldun mu sorarım sana?

Merhamet duygusu kalmamış sende,
Üzdün beni, hayatıma kast ettin.
Yaşama sevinci yok artık bende,
Sana söyleyecek sözüm kalmadı.

Dünya alem hayatını yaşarken,
Benim sevgilimi elimden aldın.
Umulmadık dertler saldın başıma,
Şimdi mutluyusun gelde gör hele...

Bozkurt yaşamının tadını çıkar,
Sana yararı yok, mutsuz olmanın.
Kimseye kızıpta bahane etme.
Kaderin oyunu elden ne gelir.

İbrahim Bozkurt

Garip

Hayat garibe bir çile,
Zalim, zulmeder garibe.
Garip fakir değildir,
Zenginde de garip vardır.

Garip beçare insandır,
Vur elinde, ekmeğini al.
Ekmek aslanın ağzında,
Söylemeye gerek var mı.

İnsan olan insanı sever,
Zalim sevgiden ne anlar.
Seni yarattı yaradan,
Saymak ve sevmek ondandır.

İnsan olmak bir meziyet,
Dünya garibe, eziyet.
Zengine güzel yaşam,
Yoksul insana eziyet.

İbrahim Bozkurt

Geçim

İstanbul'dan Malatya'ya,
Avare kasnak gibisin.
Ne yaptığın belli değil,
Zamanı boşa harcarsın.

Ekimin beşi sonbahar,
İnsanlar şaşkın ve ürkek.
Ne oldu ne oluyor ki,
Yaşamı sorgulayacak?

Geçim derdi büyük bela,
Herkes de bundan muzdarip.
Bunun sonu ne olacak?
Balon patlayacak birgün.

Bozkurt'um dünya işinde,
Gözüm yok mevki peşinde.
Rızkı veriyor yaratan,
Taksimati sana kalmış.

İbrahim Bozkurt

Geçmiş Zaman

Elli, altmış yıl öncesi,
Çocukları hatırlarım.
Sokaklarda oyun oynar,
Korku, endişe bilmezdi.

Bugün sokaklarda kalmak,
Tehlike ve korunaksız.
Yıl ikibin yirmi bir de,
Geldiğimiz yer burası!

O yıllarda huzur vardı,
Her yer güllük gülistanlık.
İnsanlar şen ve şakraktı
Sorunları yok gibiydi!

Bugün sokaklarda kalmak,
Tehlike ve korunaksız.
Yıl ikibin yirmi bir de,
Geldiğimiz yer burası!

Sokaklar ürkütücü risk,
Evlere kapanır olduk.
Komşuluk, ahbablık bitti,
Büyük, küçük saygı bitti.
O da elimizde gitti.

Bugün sokaklarda kalmak,
Tehlike ve korunaksız.
Yıl ikibin yirmi bir de,
Geldiğiniz yer burası!

Dostluk bir çırpıdan bitti,
Hatır, gönül saygı bitti.
Yaşam hepten zorlaştı,
Hayatın esprisi bitti.

Bugün sokaklarda kalmak,
Tehlike ve korunaksız.
Yıl ikibin yirmi bir de,
Geldiğimiz yer burası!

Bozkurt altmış yıl evveli,
Sen de küçük bir çocuktun.
O gün herşey çok güzeldi,
Komşu çocukları ile,
Mahallede sokaklarda,
Birlikte oyun oynardın,
Kimsecikler karışmazdı!

Bugün sokaklarda kalmak,
Tehlike ve korunaksız.
Yıl ikibin yirmi bir de,

Geldiğimiz yer burası!

İbrahim Bozkurt

Gelde Bana Sor

Dünya insan için geçici handır.
Nerden gelir, nere gidersin fani?
Sonunda ömrümüz geçip giderken,
Arkasından bakıp, yası çekerler.

Çalındım, çırpındım dünya işinde.
Şad olupta gülemedim dost yüzünden.
Felek sillesini vurdu derinden.
Garip gurabanın derdi bendedir.

Dünya gaylesine düştükten sonra,
Çocuklar büyüüp yuva kurunca,
Torunların olup neşe bulunca,
Hayatın tadına doyum olur mu?

Yıllar sonra mutluluklar son bulur.
Evliliğin meyvesine ne olur?
Torunun torbanın hali nice olur?
Dedeye, nineye gelde sor hele.

Sorumluluk almaz çocuk babası.
Kalır annesine, geçim gaylası.
Hayatı yaşatmak ateş pahası.
Dedeye, nineye gelde sor hele !

Çocuk algılamaz hayat ne diye.
Baba uzaklarda, yavrum duymaz ki?
Anne işte, çocuk bakar ninesi.
Gelde bu yaşamı birde bana sor.

Bozkurt'um çilenin tam içindesin.
Kime ne anlatıp, ne söylersen ki?
Söylediğin herşey sana dönüyor.
Bütün bu yaşamı gelde bana sor.

İbrahim Bozkurt

Geldi Geçti

Çocukluğum yaşamadım,
Fark etmedim gençliğimi!
Ailem de kopamadım,
Nasıl geldim, bu yaşıma.

Zaman nasıl geldi geçti,
Kurşun gibi deldi geçti.
Fark etmedim, ömrüm bitti,
Benim ömrüm, garip ömrüm!

Öğretmen oldum vatana,
Atandım bir dağ köyüne!
Köyde okul binası yok,
Okul ahırdan, oluştu.

Zaman nasıl geldi geçti,
Kurşun gibi, deldi geçti.
Fark etmedim, ömrüm bitti.
Benim ömrüm, garip ömrüm!

Ahır okul dan çıkmak için,
Köylülerle karar verdik.
Köylerden yardım istedik,
Zor oldu, okulu yaptık.

Zaman nasıl geldi geçti,
Kurşun gibi deldi geçti.
Fark etmedim, ömrüm bitti,
Benim ömrüm, garip ömrüm!

Bozkurt'um senin hayatın,
Maceranın ta kendisi!
Okulu yok, yolu yoktu,
Akçadağ'ın, Şihuşağı!

Zaman nasıl geldi geçti.
Kurşun gibi, deldi geçti.
Ömrüm fark etmedim bitti,
Benim ömrüm, garip ömrüm!

İbrahim Bozkurt

Giderim

Daima yorarsın, bozarsın beni,
Hüsnü adaletin yokmudur senin?
Senden tat almadı garip bu fani,
Yalan dünya sana geldim, giderim.

Görmedin sılada, gurbette beni.
Çalındım, çırpındım boşa yoruldu.
Doğuşta kaderim çizilmiş benim.
Yaşayan ölüye döndüm, giderim.

Oğlun kızın vardır kendini bilmez.
Tırnağın var ise başını kaşı.
Hayat gerçeğini çok geç öğrendim.
Seni tanımadan senden giderim.

Bozkurt'um dünyayı nece belledin?
Güçlüler güçsüzü ezmekte mahir.
Hak, hukuk, adalet dilde bir söylem,
Mutluyu mutsuzu tattım giderim.

İbrahim Bozkurt

Göçeceksin

Adam, kendini beğenmiş.
Sana tepeden bakıyor.
Gözü önünü görmüyor.
Kendide bir gün göçecek.

Güvenme kendi cürmüne,
Er geç sende göçeceksin.
Şahadetten içeceksin.
Adil ol gafil adil ol.

Allah'ın kuluna saygı,
Yaratılmışın görevi.
Kudret medet hepsi ondan.
Gel saygıdan kusur etme.

Mala mülke hiç güvenme,
Onun hepsi geçicidir.
Malın seni kurtaramaz,
Fani olduğunu hatırla.

ATA'larda duymuşuz. ki
Zulümle abat olanın,
Hepsinin sonu hoş değil,
Huzur bulmadan göçtüler.

Bozkurt'um insana zulüm,
Hak dostunun işi midir?
Çeki düzen ver kendine.
Şende bir gün, göçeceksin.

İbrahim Bozkurt

Güzel Kızım Aysun

Aysun güzel kızım;
Gecenin saat iki otuzundayım,
Uyuyamadım, uyuyamıyorum!
Sen Can'ımı düşünüyorum!
Hep rüya görüyorum,
Rüyamda seni görüyorum!
Kuzum sen iyimisin!
İyi ve sağlıklı olmak tek ilacım
Bana iyi olduğunu yaz.
Benim bu endişemi ciddiye al.
Yemek içmek konusu ihmale gelmez .
Yemek içmek hayata tutunmak demektir.
Çocuklarına destek, yanlarında olmak demektir.
Şevenlerini üzmemek demektir.
Dostunun düşmanının diline, düşmemek demektir.
Senin varlığınla yaşayan,
Sana anne diyen Efsun ile Aykan'a
Umut olmak demektir.
İyi günde, kötü günde sana kol kanat geren cefakar kadın annen,
Medine'ye destek demektir.
Hayatın içinde olup bitenlere üzülen amma belli etmeyen içine atan duygusal babana
ilaç demektir.
Güzel kızım Aysun; seni ailece seviyoruz,
Yeni güne iyi başlamak umuduyla esen kal.
Baban

İbrahim Bozkurt

Güzelim

Güzelliğın mest eyliyor,
Kirpiklerin test deliyor.
Varlığın mutlu ediyor,
Seni var eden var olsun.

Kaçtın gittin uzaklara,
Sen beni mecnun eyledin.
Nasıl bulursun demedin,
Hiç mi bana acımadın?

Günler ayları kovalar,
Ay döner yılı kovalar.
Hasretin bağrımı deler,
Beni ne hale getirdin?

Öldüm bittim aramadın,
Ben aradım bulamadım,
Senin vicdanın varmıdır,
Bunu bana nasıl yaptın..

İbrahim Bozkurt

Ha Var Ha Yoksun

Hey gidi insanın oğlu,
Gözün kimseleri görmez.
Her zeminde övünürsün,
Çok bencil ve kibirlisin!

Geldiğimiz duruma bak,
Dünyada kıyamet kopmuş.
Her gün onbinler ölüyor,
Senin ruhun kıpırdamaz!

Ne bey diyor, ne efendi,
Köylü kentli ayırmıyor!
İnsan şaştı bu duruma,
Virüsün adı Corona!

Edirne'den Hakkari'ye,
Anamur'dan bak Samsun'a!
Yurdumun dört bir yanına,
Binler yakalandı hasta.

İnsanlık çare arıyor,
İlletten kurtulmak için.
Yoksul çok daha çaresiz,
Zengin kolay atlatıyor .

Bizde tedbir var mı desen,
Söyleyenler suçlanıyor.
Şifa aramak yerine.
Eleştiri katlanıyor.

Ülkemizde tuhaf durum,
Önce bizde yok dediler.
Tedbir önlem almadılar,
İpin ucu kaçtı çoktan!

Bozkurt'ta Corona oldu,
Dönüpte bir soranı yok!
Ha varsın burada,ha yoksun,
Seni nüfusta sayan yok!

İbrahim Bozkurt

Hak Bilmezsın

Yeri geldi herkese dostum dedin,
Sana uymayana öteki dedin.
Bölüp parçaladın yurdundan ettin,
İnsanlığa büyük kötülük ettin.
Hukuku tanımaz Hakk'ı bilmezsın.

Ruhuna işlemiş ayrımcı söylem,
Ne Kürt var idi ne Türk var idi.
Bu millet bütündü top kâr etmezdi,
Birlikte yaşadı asırlar boyu,
Hukuku tanımaz, Hakk'ı bilmezsın.

Allah nezdinde insanlar birdir,
Beni ayırmaya ne hakkın vardır.
Ben ne isem sende o değil misin?
Yaradana bari aykırı gitme.
Hukuku tanımaz Hakk'ı bilmezsın.

Yüce millet sana itibar verdi,
Bütün bir aymazlık huysuzluk sende!
Sana yücelerden bir değer verdi.
Kıymet bilmez laf anlamaz birisin,
Hukuku tanımaz Hakk'ı bilmezsın

Dünyaya gelmedi senin gibisi,
Hiç doymuyorsun mal ile mülke
Komşun aç iken, nede rahatsın,
Allah'ın emrine neden uymazsın.
Hukuku tanımaz,Hakk'ı bilmezsın

İnsanda birazcık utanma olsa,
Ben ne yaptım diye kendine sorsa.
Sağır sultan duydu ettiklerini.
Saflığa yatarsın bir şey demezsın,
Hukuku tanımaz, Hakk'ı bilmezsın

Bozkurt'um bırak kini nefreti,
İnsana yapılan hizmet güzeldir!
Bunu ihmal etmek ömrüne ziyan,
En kıymetli varlık tabii ki insan.
Hukuku tanımaz, Hakk'ı bilmezsın

İbrahim Bozkurt

Haksızlık

Görüş bildirmekten usandım gayrı,
Derdimi kimseye anlatamadım.
Doğruyu güzeli hep savunurum,
Haksızlık toplumda kanayan yara.

Sömürür dünyayı acımasızca,
ABD dünyanın kara kedisi..!
Ülkeleri kamplaştırmada mahir,
Dünyada savaşlar onun eseri.

Cimri ganimete ortak istemez,
Engel olan ülkeyi ezip geçer.
Hak, hukuk, adalet hiç tanımıyor,
Karşı gelen devlet tarih oluyor.

İnsan haklarına saygılı olsa,
Devleti devlete hiç kırdırır mı?
Menfaat peşinde koşup durmasa,
Dünyayı savaşa sokup durur mu?

Bozkurt'um yaşarken neler görürsün?
Ümidin kırılır, yıkılır dünya.
Dünyayı huzura çıkarmak için,
Duyarlı lidere ihtiyaç vardır.

İbrahim Bozkurt

Hasret

Senede bir kere köyüme gitsem,
Annemi, babamı, yarimi görsem.
Mutlu olmanın hazzına varsam,
Bendeki hasretlik diner mi ola?

Gurbet dediğın acı bir iksir,
Bünyene alırsan feleğın şaşar!
Rabbim eşten dosttan ayrı komasın,
Gurbette hasretlik yüreğın yakar.

Bozkurt'um hasreti çok iyi bilir,
Var olmak için çaba gösterir!
İnsanı yaşatan aşı ekmeğı.
Bunu var etmeye emek gerekir.

İbrahim Bozkurt

Hasret -2

Öğretmenim ayrı düştüm yarimden,
Hasretlik ayrı dert, gurbet ayrı dert
Takdir böyle imiş, kime ne diyem!
Sabret yarim hasret bitecek elbet.!

Gurbete gitmeyi ben yaratmadım,
İstesemde bugün sana gelemem.
Eğitim, öğretim sonlandığında,
Sabret yarim hasret bitecek elbet.!

Eşim Malatya'da, çalışır işi gereği
Bende Şihuşığı, ücra bir köyde!
Tayinim yapılmaz büyük zorluk var,
Sabret yarim, hasret bitecek elbet.!

Yardan uzak hasret onulmaz yara,
Yalnızlığı hissedersin derinden.
Gurbet değil sanki bir zindandasın,
Sabret yarim hasret bitecek elbet.!

Bozkurt'um bu yerler sana yabancı,
Yarden ayrı olmak, ince bir sancı.
İşim öğretmenlik, aşım ekmeğim,
Sabret yarim, hasret bitecek elbet.!

İbrahim Bozkurt

Hayalim

Hayaller kurmuştum onbeş yaşımda,
Okuyup bir meslek edinecektim.
Nasip oldu bana, öğretmen oldum.
Atamam yapıldı ücra bir köye.

Ailemde ilk ayrı kalışımdaydı,
Gurbette hasretlik zor geldi bana..!
Arkadaşım yoktu yalnız başıma,
Dahada zorlandım, gurbet ellerde..!

Hep mesleğimin peşinde gittim.
Gahi iyi oldu bazende kötü!
İşimi her şeyden kutsal bilirdim,
Gurbet vardı, hasret vardı bilirdim..!

Bozkurt memleketin dört bir yanında,
Öğretmen mesleğim, kutsal bir işti.
Millete yıllarım, armağan ettim,
Gurbeti, hasreti o gün bitirdim...

İbrahim Bozkurt

Hayatın İçinde

Bindokuzyüz ellibirde doğmuşum.
Doğınşehir Karaterzi köyünde!
İlkokulu zorlanmadan okumuş,
Orta halli aile çocuğuyum ben!

Ortaokul Doğınşehir ilçede,
Öğretmen okulunu Akçadağ'da
Eğitim ön lisans Eskşehir'de,
Yaşamımın ilk çeyreği içinde.

Bindokuzyüz yetmiş oldum öğretmen,
Hayata atıldım ücra bir köyde!
Yalnız yaşamak zor geldi özüme,
Hayat arkadaşı buldum kendime!

Beş öğretim yılı kaldım burada,
Tayın oldum izollu Düztarlaya.
Düztarlada bir yıl kadar çalıştım,
Atandım çiftlik Malatya merkeze.

Malatya'dan, İstanbul'a atandım,
Görev yerim Küçükçekmece oldu.
Ne zorlukla İstanbul'a geldik,
Çileli hayata başladık burda.

Eşimle elele verip çalıştık,
Üç çocuk oldu birini kaybettik.
İdrak ettik bizde fani gerçeği,
Kader varmış o da hayat gerçeği.

Son görev yerimiz BAHÇELİEVLER ,
Çalışıp çırpınıp orda var olduk.
Evimizi orda bir yere kurduk,
Hayatın içinde bizde var olduk.

Bozkurt'um çileli hayat yolunda,
Sağlığımız yaver gitti bu yolda.
Mücadele ettik geçim uğrunda,
Hayata bağlandık yaşadık burda.

İbrahim Bozkurt

Hicran

Ah be! Sevgili hicran;
Sen benimle olsaydın.
Ben seninle olsaydım.
Biz bir bütün olurduk
Arzumuz gerçekleşir
Akan sular dururdu.
Dünya bizim olurdu,
Herşey güzel olurdu!
Yaşama sevincimiz!
Yüzümüze vururdu.
Ah be! Sevgili hicran;
Gökyüzüne yükselsem,
Bulutlarla dost olsam.
Rüzgarlarla arkadaş,
Kuşlarla birlik uçsam.
Yağmur olupta yağsam.
Doğayı canlandırsam,
Ne de güzel olurdu!
Dünya bizim olurdu,
Herşey güzel olurdu!
Yaşama sevincimiz!
Yüzümüze vururdu.
Ah be! Sevgili hicran;
Derelerde su olsam.
Denizlere kavuşsam,
Güneş'le karşılaşsam!
Buhar olupta uçsam.
Sabahın meltem yeli,
Seni bana getirse!
Nede güzel olurdu,
Dünya bizim olurdu
Herşey güzel olurdu!
Yaşamı sevincimiz!
Yüzümüze vururdu.

İbrahim Bozkurt

Hizip ve Siyaset

Hizip siyasete hakim olursa,
Hamasete, nutka meydan kalırsa.
Döşemiş olursun dikenini yola,
Bu mantıkla iktidara yürünmez...

Bir avuç hizipçi sarmış partiyi,
İktidar olmanın yolu kapalı.
Az olsun bizim olsun dilekleri,
Bu mantıkla iktidara yürünmez...

Demokrasi hukuk dilde bir söylem,
Partide emeğe saygı kalmamış.
Varsa yoksa bizim ekip diyorlar,
Bu mantıkla iktidara yürünmez...

Üç beş il, insanı partiye hakim,
Başta İstanbul'da ilçeler yitik.
Şövenist yaklaşım her yerde hakim,
Bu mantıkla iktidara yürünmez...

Demokrasinin ışığı yok sende,
Bu gidişe tek kelime söylersen.
Muhالیf damgası yersin partide,
Bu mantıkla iktidara yürünmez...

Bozkurt'un dileği iktidar olmak.
Bundan başka bir dileği olamaz.
Bu yaklaşım beni muhalif yaptı,
Bu mantıkla iktidara yürünmez...

İbrahim Bozkurt

İlahi Sana Ayandır

İnsanlar fani dünyada
Mutlu oluyum isterler.
Mutsuzluğu pek sevmezler,
İlahi sana ayandır!

Yaşamım sana aşikar,
Senden bişe saklayamam!
Aşkın sonsuz zevki vardır,
İlahi sana ayandır!

Bu konuda ne söylesem,
Bilinen bir gerçek vardır.
Sevmek sevilmeğe ihtiyaç,
İlahi sana ayandır!

Aşkımın mutlu mesutum,
Düşüncem sana ayandır!
Güvenimi yıkma n'olur,
İlahi sana ayandır!

Kainatın sahibi sen,
Koruyup kollayanım sen!
Şevgiye ışık tutan sen
İlahi sana ayandır!

Aşkın kalbi çarpar pıt pıt,
Üstüne elini koy bir bak.
Zehir içer bardak bardak
İlahi sana ayandır!

Bozkurt aşkın büyüsüne,
Kapılmıştı gençliğinde!
Bağımlılık oldu onda,
İlahi sana ayandır!

İbrahim Bozkurt

İnsafsız

Yalana yemine itibar etme
Seni kirletir de küçük düşürür
Yanlış yola sapıp, yolun şaşırma,
Hayatta en büyük günahın olur

Günahı işlemek özgürlük değil
Vicdanı yaralar, hastalık yapar
Dürüst olmak şahsına değer katar
Bu kadar insafsız olamazsın yâr

Şahsına yakışmaz işler yaparsın
Eğri doğru birbirine katarsın
Mazlum bu insana caka satarsın
İnsanlık adına sen ne yaparsın.

Günahı işlemek özgürlük değil
Vicdanı yaralar, hastalık yapar
Dürüst olmak şahsına değer katar
Bu kadar insafsız olamazsın yâr

Ben ömrümü doğru yola adadım
Söylenen sözlerin önemi yoktur
Ordan kalkmış bana buhten yaparsın,
Kıymet bilmez hatır gönül yıkarsın

Günahı işlemek özgürlük değil
Vicdanı yaralar hastalık yapar
Dürüst olmak şahsına değer katar
Bu kadar insafsız olamazsın yâr

Bozkurt'a inat yanlış yola gidersin
Sana verilen değeri bilmezsin
Ruhuna işlemiş sapkınlık senin
Günahın, sevabın sana aittir!

Günahı işlemek özgürlük değil
Vicdanı yaralar hastalık yapar
Dürüst olmak şahsına değer katar
Bu kadar insafsız olamazsın yâr.

İbrahim Bozkurt

İnsan

Bir can doğar, hayat bulur.
Dünya mekanı olur.
Acı, tatlı günler vardır,
Yaşamda zaman içinde.

Dünyada kalacak gibi,
Mağrur kabadayı olur.
Ezer kendinden güçsüzü,
İlahi adaleti bilmez.

Hak bilmek, insanı sevmek,
Kaderine rıza göstermek,
Zor gününde dua etmek,
Hak dostunun şanıdır.

Kimi doğar, kimi göçer.
Dünya handır gelip geçer.
Bozkurt'umun akli şaşar.
İnsan fani evren baki.

İbrahim Bozkurt

İnsan-2

İnsanlar dünyaya geldikten beri,
Karmaşa kargaşa içinde oldu.
Kimi geçiminin derdine düştü,
Kimi yaşamında boşluğa düştü.

Kimi yalancının esiri oldu.
Kimisi burada kul hakkı yedi.
Kimi onurunu çoktan yitirdi,
Acınacak hale düştü şu insan.

Dünyayı kişiye versen doymuyor.
Hiç kimse hakkına razı olmuyor.
Akliselim bu duruma şaşıyor.
Garip gurabanın derdi bitmiyor.

Bozkurt'um kişilik kimlik kaç para?
Güçlünün yanında yalaka olmuş.
Doğruluk dürüstlük para etmiyor.
Yalancı gerçeği çoktan aldatmış.

İbrahim Bozkurt

İnsancıl

Kendim gibi bildim seni,
Ben kendimi tanımadım.
Çalkantılı bu dünyada,
İnsanları tanımadım.

Dostluklar yalanmış meğer.
Arkadaş, yaren nerede?
Söylenecek söz var mıdır?
Ne kadarda safmışım.

Yalan sözlere kanmışım.
Riakâr, sahtekara inanmışım.
Doğru söylüyor sanmışım.
Meğer sözleri yalanmış.

Birisi birşey söylese,
Temiz kalple inanırım.
Düzenbazın birisine,
İnanmakla hata ettim.

Bozkurt'um hasas duygusal
İnsana hep saygı duyar
Dürüst olmaktan kaynaklı,
Bilir kendi gibi, herkesi!

İbrahim Bozkurt

İntizar

Şu eziyetime bir bakıversen,
Hayatından vazgeçersin bir anda.
Orta yerde bir nedenin yok iken,
Sen kendi kendine cinniklenirsin!
Güvensizlik sana hiç yakışmadı.

Allah'a şükür ki bir sorun yoktur,
Hayat mecrasında akıp gidiyor.
Olmayan bir sorun yarattın evde,
Bakış açın yanlış etme ne olur.
Güvensizlik sana hiç yakışmadı.

Senin derdin bana sataşmak değil,
Gariplik var sende bu görülüyor.
Kafanda bu günler sorun var gibi,
Otur şuraya da paylaş benimle,
Güvensizlik sana hiç yakışmadı.

Akıllı bir insan yapmaz bunları,
Hele bir düşünde bak etrafına.
Konu komşu burda bize ne söyler,
Bunu yapman, burada doğru olmadı.
Güvensizlik sana hiç yakışmadı.

Hayat arkadaşım canım yoldaşım,
Hayal kırıklığı yarattın bende!
Benim ömrüm senin yoluna feda,
Yeter ki hayatta mutlu, mesut ol.
Güvensizlik sana hiç yakışmadı.

Bozkurt'um ben sana bağlı yaşadım,
Nereye gittiysem hep sana geldim.
Hayatımı sana bağladım kaldım.
Ne yaptıysam sana yaranamadım.
Güvensizlik sana hiç yakışmadı.

İbrahim Bozkurt

İşim

Gün ağarır okul başlar,
Öğrenciler derse başlar.
Ders teneffüs olur akşam,
Eve gider öğrenciler.

Okul köyün karşısında,
Lojman okulun yanında.
Sonraki günün sabahı,
Benim için hayat başlar.

Kışlar çetin geçer burda,
Karı, fırtınası çoktur!
Kimse kalmasın dışarda,
Dua eder yalvarırsın.

Bozkurt'um yurdunu sever,
Ücra bir köyde öğretmen.
Görevini yapmak için,
Hiçbir engel tanımadı!

İbrahim Bozkurt

Kadınlar

Kadın ailenin yarısı demek,
Birlikte beraber paylaşmak demek.
İyi günde kötü günde bir olmak,
Hayatı birlikte yaşamak demek.

Kadın, erkek birliktelik kurmadan,
Aile olunmaz yuva kurulmaz.
Birisi olmadan öteki olmaz,
Dünyanın nizamı böyle kurulmuş.

Kadın, erkek ailenin direği,
Çocuklar ailenin geleceği.
Nesillerin devam etmesi için,
Kadınlar, erkekler olmazsa olmaz.

Bizleri dünyaya getiren kadın,
Koruyup kollayıp büyüten kadın!
Kadına saygıda kusur yapılmaz,
Kadınlar emektar, kutsal bir varlık.

Kadın eşim, kızım ve bacım
Hayat bahçesinin gülü kadınlar!
Size kalkan zalim eller kırılınsın,
Dünyanın aydınlık yüzü kadınlar...

Kadına zulüm ne Allah aşkına,
Suçu doğurmak mı seni büyütme!
Seninle evlenip çocuk mu yapmak
Daha ne istersin ucube adam!

Bozkurt'um benimde annem kadındı,
Çocuktum üstüme kol kanat gerdi.
Beni büyütürken çok zahmet çekti,
Kadınların hakkı kolay ödenmez,
Cennet mekan yerinizdir kadınlar!

İbrahim Bozkurt

Kadir Mevla'm

Sana gece, gündüz dua ederim,
Yardan çocuklardan ayırman beni!
Mağdurun, masumun koruyansın.
İstersen kudretin herşeye yeter.
Kadir Mevla'm yardım eyle kuluna..!

Eyer bu dünyada, göçüp gidersem,
Eşim yalnız kalır intizar olur!
Bensiz hayat ona, çok ağır olur,
Yaşamı zindana döner kahrolur!
Kadir Mevla'm yardım eyle kuluna..!

Çocuklar babayı düşünür durur.
Torunlar üzülür dede sorulur.
Hayatları dünyada çekilmez olur,
Herbiri bir yere savrulur n'olur.
Kadir Mevla'm yardım eyle kuluna..!

Hayat arkadaşım sevgili eşim,
Çocuklarım benim yaşam kaynağım.
Torunlarım gelecekte varlığım,
Nolur onlar küçük, yetim bırakma!
Kadir Mevla'm yardım eyle kuluna..!

Bozkurt'um dünyanın binbir hali var.
Aha! geldin gidiyorsun dünyadan.
Körpe kuzuları sevip doymadan,
Ömür bitti, buna kader diyorlar!
Kadir Mevla'm yardım eyle kuluna..!

İbrahim Bozkurt

Kahpe Felek

Yıllar gençliğimi aldı götürdü,
Bir daha geriye, dönermi sandın.
Sırtıma bindirdi binbir zahmeti,
Bende ne istedi, şu kahpe felek?

Bahar ile yazım geride kaldı,
Körpe kuzularım arkamda kaldı.
Ne çabukta geldi ömrümün kışı,
Bende ne istedi, şu kahpe felek?

Yıllar yordu beni ömrüm zay oldu,
Hayat boyu verdi gamı kasveti.
Hazan yeli esti, döktü yaprağım,
Bende ne istedi, şu kahpe felek?

Bozkurt'um feleğin kastı ne sende,
Cefa verdi, çile çektin yıllarca.
Birkez olsun sana fırsat vermedi,
Sende ne istedi, şu kahpe felek?

İbrahim Bozkurt

Kandırıkçı (Sempatik Yalancı)

Allah'ın kuluyum dersin.
Haksız kazanç edinirsin..!
Hep nefesine yedirirsin ,
Yaptığın büyük haksızlık..!

Hem suçlusun hem güçlüsün,
Utanma nedir bilmezsin.
Sen münafık, müptezelsin,
Utanacak yüz yok sende..!

Her zaman yaptığın yanlış,
Sen yalancı düzenbazsın.
Güvenilmez sahtekarsın,
İnsanlığın yüz karası.

Allah, kitap sözde sende,
Emrine saygı duymazsın.
Kötü işine kılıfmış,
Müslümanlık bumu yani?

Aslında güçsüz ödleksin,
Kendini ilah sanırsın..!
Hal ve hareketin yanlış.
Sana inanmam, bekleme.

İbrahim Bozkurt

Karanlık

Senin neyine güveneyim,
Var git karanlık, bana ilişme.
Uykumu bölen, korku salan geceler,
Var git sessiz geceler ve karanlık.

Beni huzursuz ve rahatsız ediyorsun.
Olmadı gecenin bir yarısında uykumu bölüyorsun.
Beni korku ve kaygılara sevk ediyorsun.
Evimin içinde bunu bana yapıyorsun.

Ya dışarıdaki karanlığa ne demeli?
Kuşlar, canlı varlıklar korkudan tünemiş,
Günün aydınlanmasını bekliyor.
Sokak lambasının aydınlattığı ağaçlar, daha huzurlu.

Karanlıkta kalan varlıklar daha kaygılı.
Benim gibi sabah olmayacak gibi kaygılı.
Gün aydınlanmayacak gibi karamsar.
Ve hasılı karanlık geceler, korkunun ta kendisi..!

İbrahim Bozkurt

Karanlık-2

Aydınlığı karanlığa yeğlerim,
Toplumun kabusu olmuş karanlık.
Okur yazar olmak onun düşmanı,
Karanlık toplumda kanayan yara.

Beni eleştirme diyor karanlık,
Eksiğimi görme diyor karanlık.
Utanmaz hak, hukuktan söz ediyor,
Milletin aklıyla alay ediyor.

Yeter karanlığa kol kanat germe,
İnsana eziyet, yettide arttı.
Millete verdiğin korkudan utan,
Sende göreceksin yalın gerçeği.

Karanlık kendini ölümsüz sanma,
Gaflet içindesin gaflet yaşarsın.
İnsanlığa her dem zulüm yaparsın,
Seninde er geç sonun gelecek.

Bozkurt'um aydınlanmanın düşünde,
Yıldızlardan haber geldi dün gece.!
Güneş doğup karanlığı kovacak,
İlim irfan yıldız gibi doğacak.

İbrahim Bozkurt

Karaterzi'de

Doğanşehir, Karaterzi köyünde,
Dünyaya merhaba dedim o yerde.
Benim ilk çığlığım orda duyuldu,
Var oluşum benim Karaterzi'de.!

O yıllarda annem, babam genç idi,
Büyütüp besleyip, sevgi verdiler.
İlkokul yaşıma geldiğim vakit,
Okula başladım Karaterzi'de.!

Yaz gelince tabiat ana çoşar,
Koyun meler kuzu oynadır koşar.
Köylülerim tarlasında çalışır,
O yıllar güzeldi Karaterzi'de.!

Yaylaları yükseklerde oluşur,
Rüzgarları serin eser konuşur.
Baharda kar erir sular oluşur,
Ne güzeldir dağlar Karaterzi'de!

Yaz gelince meyve olur çok güzel,
Kaysı, kiraz, üzüm dalında güzel!
Armudun, elmanın tadı çok güzel,
Yazlar böyle geçer, Karaterzi'de.!

Adatepe eteğine kurulmuş,
Malatya ovası güney ucunda.
Bağları bahçesi komşu köylerle
Bölgenin incisi Karaterzi'de

Yıllar varki gurbet elde yaşarım,
Köyüm sana gelmek nasip olmadı.
Annem, babam göçtü gitti sonunda,
Alakam kalmadı, Karaterzi'de.!

Bozkurt'um sılaya hasret yaşadın,
Ömür boyu kaldın gurbet ellerde.
Özlemine çektin, eşin dostunda,
Hasretin bitmedi Karaterzi'ye.!

İbrahim Bozkurt

Kardeş

Saat başı değişirsin.
Dostlarını hep üzersin.
Ne demeye çalışırsın.
Adam belledik seni !

Sana kimse birşey demez,
Aklınca racon kesersin.
Dostlarından ne beklersin.
Hep kendini beğenirsin.

Sana çok değer verdik.
Suçumuz seni sevmek mi?
Afra tafra yaparsın hep,
Gelde konuşalım kardeş.

Bozkurt'um şaşkın bu işe,
Herkesi eşit tutarsın.
Bu durumda yanılırsın,
Dostlarımız hani nerde?

İbrahim Bozkurt

Kardeşim

Her sözünde kindarsın,
Beni yorma kardeşim.
Söylediğin bir bühtan,
Merhamet et kardeşim.

Bu kadarıda fazla,
Kendini ne sanırsın?
İşinde kaytarırsın.
Herkesi aldatırsın.

Alemi sen mi kurdun?
Havandan geçilmiyor.
Bu afra tafra niye?
Beni sen mi yarattın?

Bozkurt'um bu ne iştir?
Kardeş, kardeşe düşman.
Bu gidişin sonunda,
Biri pişman olacak.

İbrahim Bozkurt

Kastın Banamıydı

Dünya sana şaştım kaldım,
Sırtıma bir şelek sardın.
Beni dertten derde saldın,
Bana karşı kastın neydi?

Bu halime çokca şaştım,
Döndüm bir çevreme baktım.
Anlamsızca kavga dövüş,
Dert yıkılmış insana şaştım.

Hali vakti yoksul dertli
İşi gücü olan dertli!
Sanki esir hayatı var,
Dert üretirler dünyada.!

Aşık dertli, Ozan dertli,
Köyde ki, il de ki dertli!
İnsanlar dert küpü olmuş,
Dünyada kalanlar dertli.!

Gülerler sakın inanma,
Gülüşleri gerçek değil.
Maske vardır yüzlerinde,
Dertleri var içlerinde.

Bozkurt sana bihal oldu,
Derdin mi depreşti n'oldu?
Ansızın sarardın soldun,
Mazin mi geldi aklına?

İbrahim Bozkurt

Kaygı

Görünmez ellerin kurduğu düzen,
Mazlumu masumu zindana attı.
Dava dosyasında bunaldı hukuk,
Gelin bu duruma kayıtsız kalın.

Hapishane dolmuş yatacak yer yok,
Acil bu duruma bir çare yokmu?
Vicdan sahibine çağrımız vardır.
Mağdurun sesine kulak vermeli.

Silivri'de ceza kanayan yara,
Mazlumun acısı canlar yakıyor.
Mahkum yakını ah çekip ağlıyor,
Vicdanlı yönetim sen neredesin?

Bozkurt Silivri'de, neler oluyor.
Devlet mağdurlara çare arıyor.
Günahsız suçsuzlar özgür kalacak
Ülkeye beklenen bahar gelecek.

İbrahim Bozkurt

Kelam

Riyakar hilekar dünya işinde,
Toplum düzenini yönetir olmuş.
Doğruluk dürüstlük para etmiyor.
Yalancı hilebaz iş bitiriyor.

Ahlakın erdemin yeri kalmamış.
Biz, siz, o yerine ben öne çıkmış.
Emek bilgi ve yetenek kaybetmiş.
Dünyada yaşamak çekilmez olmuş.

Allah'a, kitaba saygı kalmamış.
Hilebaz, düzenbaz dümen peşinde.
Şeytan bile pabucunu yitirdi.
Masumu, mahcubu gelde gör hele!

Bozkurt'um dünyada hep sevgi olsun.
İnsanlar sevinsin neşeli olsun.
Sen, ben çekişmesine bir son olsun.
Allah'ın kelamı yerini bulsun.

İbrahim Bozkurt

Kendini Beğenmiş

İnsanlıktan nasibini almamış,
Kanayan yaraya merhem olmamış.
Kalkmış bize burada akıl satıyor,
Aklın senin olsun, bizden uzak dur.

Şöyle dönde etrafına bir bak,
Garip var, guraba var, sende görürsün.
Herkesin kendince bir sorunu var.
Bu duruma sebep olan kim sence,
Aklın senin olsun, bizden uzak dur.

Yaşam manzaraları gözler önünde
Hangisi sana uyar incele, bir bak.
Zengini, fakiri ben yaratmadım,
Aklın senin olsun, bizden uzak dur.

Bozkurt'um duygusal, hasasım ben,
Garipler her zaman etkiler seni!
Dünyanın temeli böyle kurulmuş,
Senin yapacağın bir şey kalmamış
Aklın senin olsun, elden uzak dur.

İbrahim Bozkurt

Kerbela

Peygamber'in torununa,
Hazreti Hüseyin'e,
Büyük kötülük yapıldı.
Kerbela'nın yazısında.

Allah'a karşı geldiler,
Peygamber'i unuttular.
Torununu katlettiler,
Kerbela'nın yazısında.

Kerbela'nın yazıları,
Fatma ana kuzuları!
Ağlıyor bak bütün evren,
Lanet okuyor Yezid'e.

Yezid deyip geçmeyelim,
Geçmiş unutmamalım.
Günümüzün Yezid'leri,
Kerbelayı unutturdu.

Müslüman dedin kendine,
Karşı durmadın zalime!
Hüseyin'i katlettiler,
Takiyeci Yezid misin?

Ehlbeytin serveri,
Hazreti Muhammed'dir.
Mirasını yedi Yezid,
Otağına bağdaş kurdu.

Bozkurt'um gel buğuz etme,
Haksızlığa meyil etme.
Yezid'in peşinden gitme,
Yezid lanetli bir kuldur!

İbrahim Bozkurt

Koçdağ Mehmet

Mehmet Koçdağ, derler mert oğlu merttir,
Arapgir, sipahi uşasında doğdu er kişi!
Cengaver çalışkan yiğit bir kişi,
ATA'sı Battal Gazi ili Malatya.

Malatya elinin havası serttir,
Koçdağ yiğittir sözü senettir.
Düzenbaz, namerde nefreti çoktur,
ATA'sı Battal Gazi ili Malatya.

Koçdağ Mehmet derler Malatya bilir,
Rabbim onu kem gözlerden saklasın!
Dünya ya hayran, insana sevgi dolu,
ATA'sı Battal Gazi ili Malatya.

Onur abidesi olmuş, yıllar içinde,
Koçdağın namı, alemde yüce!
Şahsiyet sahibi, saygın bir insan,
ATA'sı Battal Gazi ili Malatya.

Hem Arguvan, hem Arapgir beldesi,
Malatya memleketi Koçdağın ili!
Yiğidin harman olduğu şehir,
ATA'sı Battal Gazi ili Malatya.

Bozkurt Koçdağa hayran bir kişi,
Hayatın içinden seçkin bir kişi!
Toplumda hatırı sayılan kişi,
ATA'sı Battal Gazi ili Malatya.

19.03.2022
İbrahim Bozkurt

İbrahim Bozkurt

Komşum

Yıl ikibin yirmi aylardan temmuz,
Silivri Gümüşyaka'da yaşarız.
Komşumuz Pehlül eşi Adalet
Dünyada eşleri bilmem var mıdır?
Pehlül, Adalet güzel insanlar.

Sıcak yuvası var eşi Adalet,
Beş evladı var oniki torun.
Torunlar var olsun, yaşasın diye,
Kendi yaşamını feda etmişler.
Pehlül, Adalet güzel insanlar.

Adalet yenge dünya ahiret bacım,
Sevgi, saygı abidesi bir kadın.
Pehlül abi eşinden geri kalmaz,
Hatırlı gönüllü baba bir insan.
Pehlül, Adalet güzel insanlar.

Pehlül, Adalet çiftinden hoşnutuz,
Yıllarca yan yana olduk sorunsuz.
Karşılıklı hiç kırıcı olmadık,
İlk günde ki gibi dostça yaşarız.
Pehlül, Adalet güzel insanlar.

Allah'ın kuluyuz biz bir faniyiz,
Birgün göçüp gideceğiz dünyadan!
Yaşarken iyi bir komşu olduysak,
Ardımızda edecekler metiye.
Pehlül, Adalet güzel insanlar.

Pehlül abi çok çalışkan bahçıvan,
Çalışmadan geçiremez bir günü!
Bende örnek aldım komşu Pehlül'ü,
Günler bahçede çalışarak geçiyor.
Pehlül, Adalet güzel insanlar.

Bozkurt'um dünyaya geldin bir kere,
Varlığın Allah'tan sana emanet.
Komşuna, dostuna saygı duyarsın,
İnsani duygular hamurunda var.
Pehlül, Adalet güzel insanlar.

İbrahim Bozkurt

Konuk

Lanet bir hastalık geldi.
Corona mı ne zıkkımdır,
Dünyanın kabusu oldu.
Okulları kapadılar,
Millet evlere kapandı
Aileler karantinada
Kaldım İstanbul'larda.!

Bakan böyle emir vermiş.
Şehre giriş çıkış yasak.
Yollar kontrol altında,
Şehirler arası ulaşım yok,
Ne zaman açılacak yollar,
Kaldım İstanbul'larda.!

Malatya'da annem, babam,
Bekliyorlar yollarımı!
Evde çıkamıyoruz yasak.
Hava, Kara ulaşım yasak.
Allahtan, kalıyoruz evimiz var.
Kaldım İstanbul'larda.!

Yeğen, dayı, yengem ile,
Kaldık bir evin içinde,
İllet ne zaman bitecek
Zamanı belli değil.
İnsanlar sitrese girdi.
İçeride dura dura,
Kaldım İstanbul'larda.!

İbrahim Bozkurt

Lafügüzaftır

Dünya bir yere kadar senin,
Sağlıklı olduğun vakte kadar,
Ağız dolusu, güldüğün vakte kadar,
Sevdiğin, sevildiğin vakte kadar,
Yendiğinden tat aldığın vakte kadar,
İçtiğinde haz aldığın vakte kadar,
Dostların varlığını hissettiğin vakte kadar,
Daha önemlisi;
Sevgili eşinle birlikte,
Bir ömür..!
Aile sıcaklığında,
Amasız, fakatsız yaşadığın vakte kadar,
Dünya senindir..!
Yoksa gerisi Lafügüzaftır..!

İbrahim Bozkurt

Malatya

Bey, dağları eteğine kurulmuş,
İpek yolu kavşağında Malatya!
Tarihi eserdir her bir kœşesi,
Kayısının kenti, gœzel bir şehir,
Benim sevdamsın Malatya!

Elmanın hası yetişir Doğanşehir'den,
œzœmœn bağları Arapgir'den!
Dalbastı kirazın, Yeşilyurt'tan!
Demir madeni yatakları Hekimhan'dan!
Kayısının kenti gœzel bir şehir,
Benim sevdamsın malatya!

Tœrkœlerin beşiğidir Arguvan,
Darende'de somuncu baba, ruhani œnder!
Battalgazi ilœen, seyittir atan!
Pœtœrge'den Nemrut tarihe meydan okur!
Akœadađ harada atların yetişir.
Kayısının kenti, gœzel bir şehir,
Benim sevdamsın malatya!

Kernekte œađlar suların,
Kanal boyu gezi yolun!
Parkların cennet bahœesi,
İnsanların duygu dolu,
Kayısının kenti gœzel bir şehir,
Benim sevdamsın Malatya!

Kışla caddesi, kanal boyu,
Fuzuli caddesi, istasyon yolu!
Havası, doğası canlılık dolu
şire pazarında, yemişin dolu,
Kayısının kenti, gœzel bir şehir,
Benim sevdamsın Malatya!

Bozkurt uzaklardan œzlemini œeker,
Sana gelmek iœin hasretlik œeker!
Malatya, onœ ilœen burnunda tœter!
Karaterzi mahallen, doğduğu mekan!
Kayısının kenti, gœzel bir şehir,
Benim sevdamsın Malatya!

İbrahim Bozkurt

Mazideki Köyüm (Karaterzi)

Ben çocukken, herkes köyde yaşardı,
O tarihte gurbet nedir bilmezdik?
Toprağı karasabanla sürerdik,
İmece usulü ekin biçerdik.

Daneyi sapında ayırmak için,
Buğday sapını düvenle döverdük.
Dört dişli yabayla harman yellerdik
Buğdayı, merkeplerle eve taşırdık.

Yaz gelende yaylalara çıkardık.
Sürüleri otlaklarda, güderdik.
Onikide berliklere gelirdik.
Koyunun, keçinin sütün sağardık.

Kekik kokan temiz hava koklardık.
Tereyağı, peynir, tulum yapardık.
Sofrada süt ürünü eksik olmazdı.
Yayla günlerimiz mazide kaldı.

Köyümüzde hayvancılık ilk başta,
Toprağa tahıl, fasulye ekerdik.
Kaysıcılık öne çıktı revaçta,
Kirazı, elmayı saymak gerekir.

Köyümüzde sulu tarım yapılır.
Herkes kendi toprağıyla uğraşır..!
Traktör temel üretim aracı,
Kör talihini yenmiş Karaterzi..!

Köyümüz Alevi, Sünni yaşardık,
Hiç kimseden saygısızlık görmedik.
Gençler birbirine kardeşten öte,
Saygı, sevgi zirve yapmıştı köyde..!

Hatırı sayılır insanı çoktur,
Ahali ailenin fertleri gibi,
Anne baba kardeş gibi yaşardık,
Böyle bir örnek yoktur dünyada..!

Zaman bindokuzyüz yetmiş ikide,
Köye sağ, sol siyaseti saktular.
Ne gelenek kaldı, ne töre kaldı.
Köyü harap etti ajan unsurlar..!

Bir oyunla toplum tezgaha geldi.
Karakol kapısı bilmeyen köylü..!
Gece, gündüz taşındı karakola,
Zulümü yaşadı, masum köylüler..!

Dün olduğu gibi bugünde aynı,
Tezgah yine garibanın başında..!

Zengin yaşamına devam ederken,
Yoksulun kaderi değişmez olmuş.

İbrahim Bozkurt

Maziye Baktım Ağladım

Hayal meyal gördüm seni,
Gençliğim geldi aklıma.
Kim sebep olmuştu bize,
Maziye baktım ağladım..!

Köprüleri attın n'oldu,
Ne aradın neyi buldun.
Aşkımızı öksüz koydun,
Maziye baktım ağladım..!

Benden uzaklara gittin,
Aramadın, sormadın ya!
Kendince mutlumu oldun,
Maziye baktım ağladım..!

Değermiydi ayrılığa,
Sebebini bulamadım.
Sevdalıydık, sevecendik,
Maziye baktım ağladım..!

Ayrıldında sanki n'oldu
Başın göğe mi ulaştı!
Seviyordum terk eyledin,
Maziye baktım ağladım..!

Bozkurt seni çok sevmiştii,
Özünü sana vermişti.
Aşk sevda nedir bilmedin?
Maziye baktım ağladım..!

İbrahim Bozkurt

Medine Bozkurt

Mukaddes, mübarek bir şehir adı...
Ezeli, ebedi her şey onda var.
Durduğum yerde haz verir bana.
İlahi nasip eylemiş Medine'yi bana.
Ne kadar övünsem azdır kuluna.
Evliya, enbiyâ rıza göstereceğine,
Baktım mı yüzüne katlanır sevdam
Onu bana veren Allah'a kurban.
Zamanlarım bana hep ilkbahardır,
Koşar adım nerde olsa gelirim.
Ulvidir sevdası onu bilirim,
Rabbim ben razıyım Medine kulun dan!
Tuttuğum bu eli ayırma benden.

İbrahim Bozkurt

Mevsimler

Doğduğumda ilkbahardı,
Bağı bahçesi güzeldi.
Yaşamı sevmiştim onda.
Hayatımın ilkbaharı...

Yaz geldi, hava ısındı,
Meyveler çağla oldu.
Ürünü daldan almaya,
Az bir zamanımız kaldı.

Sonbahar bir başka güzel,
Üzüm, meyve her şey oldu.
Cümbüş şenlikler kuruldu,
Bağ bozumu geldi gayri.

Yaş Kemale geldi çattı.
Çocuklar evlendi gitti.
Hazan mevsimi başladı,
Ömrümüzün son baharı...

Bozkurt'um kış geldi çattı,
Yaşam boyu ne iş yaptı.
Çoluk çocuk ihtiyaçtı,
Anlamadan ömür bitti.

İbrahim Bozkurt

Millet

Bu millet zekidir, tarihten belli.
Çağları kapatıp yeni çağ açmış.
Matbaa tarihte Türk'ün icadı,
Milletin aklına saygı duymazsın.

Cehalet hortladı zaman içinde.
Bilim ve tekniği tanımaz oldu.
Okullar kapandı tekkeler doldu.
Bu gidişi millet hak ediyormu?

Okumak suç oldu bilmekse günah,
Toplum karanlığa sürüklenirken,
İcatlar dünyada çağlar açarken,
Bu aydınlanmanın neresindesin?

Bozkurt'um bu millet asil bir millet,
Tarih boyu cehaletle savaştı.
İlimin irfanın inşası için,
Halkı için demokrasiyi seçti.

İbrahim Bozkurt

Müdür

Bindokuzyüz yetmiş öğretmen oldum.
Atandım Malatya'nın bir köyüne!
Bekliyordu yalnız yaşam yolumu,
Şartlar nasıl olsa, alışacaktım.

En kısa zamanda köyüme gittim,
Ön hazırlık yapıp Okulu açtım.
Yalnızlık zor, günler geçmek bilmiyor,
Dileğim allah'tan bir eş isterim.

Gülcan kızla komşu köyde tanıştık,
Arkadaşlık kurduk kısa zamanda!
Hafta sonu ona gitmek istedim,
Müdür mani oldu görüşemedik.

Gülcan anne ile köyde kalıyor,
Bende çok yakınım komşu köydeyim!
Yanyana gelmemiz mümkün olmadı.
Gülcan'a müdürün müsadese yok!

Günler geçmez burda sanki yıl olur.
Bir türlü Gülcan'ı göremiyorum.
Her adımda müdür bizi gözlüyor,
Bu gidişle her şey Allah'a kaldı.

Yaz tatili bitti okul açıldı,
Gülcan ile iki yıldır mağduruz!
Müdür duvar ördü bizi duymadı,
Kanayan yaraya döndü aşkımız.

Evlilik yolunda samimiyiz biz,
Engelimiz müdür aşamıyoruz.
Anlamadı bizi adam sanmıştık
Emeğimiz boşa gitti ne yazık.

Ev yapana, yuva kuran kişiye,
Yardım bu milletin töresinde var.
Pişmiş aşımıza su katıverdin,
Müdürmüydün insan mıydın bilmedik.

Bozkurt'um bu yaşam gerçek hayatım,
Meslek mensubuyduk, yardım bekledik.
Birbirini seven iki mecnunduk,
Müdür duygumuzu yıkıp yok etti.

İbrahim Bozkurt

Nasihat

Önyargılı kişiye, olma arkadaş!
Zararı dokunur pişman olursun.
Ondan alacağın bir ilham yoktur,
Son pişmanlık çok geç olur unutma.

Dikenli çalıya aşı taksanda,
Yinede gül açmaz çaban boşuna!
Yol bilmeyene kılavuzluk yapsan
Senden bişe almaz emek boşuna!

Her bir davranışı onur kırıcı,
Hatırın gönülün zerresi yoktur!
Kendini beğenmiş ukala biri,
Duruşu söylemi yolu yalandır.

Nefesini boşa tüketme derim,
Bedenini yorup incitme derim.
Hadsiz bir insana nasihat etsen,
Yine seni duymaz çaban boşuna.

Görgüsüzdür hemde cahil ötesi,
Söylediği sözün manası yoktur.!
Görgüsüz cahilden bişe beklenmez,
Yaşının adamı değildir inan.

Bozkurt gerçeği idrak eylesen,
Doğru bir tanedir nasihat alsan.
Her melunun peşinde koşmasan,
Sağlıklı, huzurlu olursun inan.

İbrahim Bozkurt

Nasip

Bu gidiş, bir gidiş değil.
Kaygı tasa hepsi bende,
Yarınımız ne olacak?
Düşünmeden yaşanmıyor.

Gurbetin mağduriyeti,
Sılaya çekilir hasret.
Muhannet kapısı zordur.
Çoluk çocuk beni bekler.

Aman deyip amana bak.
Yol yürüyüp gidene bak.
Seni bekler gurbet eller.
Çünkü vatanın orası.

Bozkurt'umun ömrü ziyan.
Gurbet elde, bitti gitti.
Anne, babanın vatani,
Evlada nasip olmadı.

İbrahim Bozkurt

Ne İstedim Ne Buldum

Aha geldim gidiyorum,
Bütün dünya senin olsun.
Tepe tepe kullan onu,
Benden yana helal olsun.

Terk eyledin gittin beni,
Hiçmi vicdan yoktu sende!
Maziye ihanet ettin,
Bana düşman mıydın neydin?

Senin dilinden kurtuldum,
Bir başıma yaşar oldum.
İnan ki kendimi buldum,
Senden bana hayır yokmuş!

Her işten bir hikmet varmış,
Ne istedim neyi buldum.
Birlikte yaşamak varken,
Kendini kapıda buldum.

Bozkurt'um mucize yoktur,
İnsan fani dünya sahi.
Kendine fazla güvenme,
Seninde bir kalımsızsın.

İbrahim Bozkurt

Neden Anlamaz

Çocukmuyum bir eşmiyim ben neyim?
Bazen ben kendimi tanımıyorum.
Huzur olsun diye çaba harcarım,
Can yoldaşım, beni neden anlamaz.

Bana kızmak için bahane hazır,
Suçum çok sevmek kendide bilir!
Emek verdim evime, yuvamıza,
Can yoldaşım, beni neden anlamaz.

Şura yakın, bura uzak demedim,
Aşkım için dağı taşı yol ettim.
Mutlu etmek için, çok çaba ettim,
Can yoldaşım, beni neden anlamaz.

Cahil desen, hiç cahil değil,
Bilmediği herşey kendine küser!
Adet olmuş sanki, hep bana kızar,
Can yoldaşım, beni neden anlamaz.

Ne isterse benden, hiç ikilemem,
Görev adlederim hemen yaparım.
Benden yana üzülmesin istemem,
Can yoldaşım, beni neden anlamaz.

Kendinden isterim muhabbet sevgi,
Aşktan muhabbetten ne kötülük var.
Bozkurt'a muhabbet ilaçtan öte,
Can yoldaşım, beni neden anlamaz.

İbrahim Bozkurt

Nerde Kaldın

Yıllarca aradım sordum.
Uzaklara bakıp durdum.
Birgün çıkar gelir sandım.
Özledim yâr nerde kaldın?

Baktım eski günümüze,
Mutlu günler hani nerde?
Sordum seni, beni bize,
Özledim yâr nerde kaldın?

Yıllar oldu aramadın,
Yüzünü unuttum senin!
Tüketti beni hasretin,
Özledim yâr nerde kaldın?

Eski günler hatırına,
Kapımı açıp bekledim!
Gelsen misafir eylerdim,
Özledim yâr nerde kaldın?

Bozkurt'um aşıktır yâr'e
Yâr'sız hayat neye yarar?
Sabrımın taşı çatladı,
Özledim yâr nerde kaldın?

İbrahim Bozkurt

Neredesin Sen

Bedenim ruhumu taşımaz halde,
Aklım başta gitmiş bilmem ki nerde?
Sen benim canımsın, yaşam kaynağım,
Çok uzadı hasret, neredesin sen?

Geçmiş günlerimi arar dururum,
Senin hayalinle yaşar dururum.
Nerede kalmıştık hatırlar mısın?
Çok uzadı hasret, neredesin sen?

Balkonda oturdum, baktım doğaya,
Ağaçların hüznü ruhumu sardı.
Onlarda hüznüme ortak oldular,
Çok uzadı hasret, neredesin sen?

Her gün pencereme konan güvercin,
Üzüldüğü belli oda gelmiyor.
Böyle yalnızlığa can mı dayanır?
Çok uzadı hasret, neredesin sen?

Bozkurt duygumuza çok emek verdin,
Sonuç böyle olsun istememiştin,
Sevenleri ancak ölüm ayırır,
Çok uzadı hasret, neredesin sen?

İbrahim Bozkurt

Obur

Bana göre sen yalansın.
Sana göre ben yalanım.
Dünya seninmiş gibi,
Çabalayıp durma gafil.

Bu dünyanın cazibesi,
Seni aldatmasın sakın.
Zamanı saati yoktur,
Senide alacak birgün.

Herşey benim olsun dersin.
Helal haram demez yersin.
Birde müslümanım dersin.
İnsanda utanma olur.

Utan utanmaz kişiden,
Mayası bozuktur onun.
Sakın tartışmaya girme.
Ezilen hep sen olursun.

Bozkurt'um masum bir kişi,
Kendi gibi bilir herkesi.
O yüzden aldanan olur,
Dürüst olmanın bedeli.

İbrahim Bozkurt

Olgun

Kendini bir inceledin.
Belkide birkaç not düştün.
Aldattın koca alemi,
Bari kendine dürüst ol.

Konuda fikir sahibi,
Fakat kendini bilmez ki?
Hayalimiz gerçekleşmez,
İç güdüsel evleniriz.

Bozkurt'um doğruyu seçmek,
Evlilikte mutlu etmek,
Her konuda adım atmak,
Olgun olmanın gereği.

İbrahim Bozkurt

Öfkem kabarır

Geçen bir ömrümü yıllara sordum.
Olumlu bir cevap veremediler!
Yorgun gözlerimle baktım maziye.
Yorulmuş yok olmuş canım bedenim,
O yüzden maziye öfkem kabarır!

Yaşamı herkesten çok tanıyorum,
Günler iyi kötü aramıyorum!
Bütün yaşamımı yok sayıyorum,
Beni üzen dostları anımsıyorum.
O yüzden maziye öfkem kabarır!

Masal filan değil anlattıklarım.
Bu benim hayatım bilirmisiniz!
Yıllar örseledi ezdi bünyemi,
Bütün yaşamıma kahrediyorum,
O yüzden maziye öfkem kabarır!

Felek Bozkurt'a nefretin ne söyle,
Yetmedimi ezim, ezim ezdiğin.
Ömür boyu güldürmedin yüzünü,
Ezik yaşamına seyirci oldun.
O yüzden maziye öfkem kabarır!

İbrahim Bozkurt

Öğrenci Gözünde Öğretmen

Öğrencinin gözünde, öğretmen mesleği kutsaldır,
Şakin bu mesleğe gölge düşürme.
Öğrencinin gözünde, öğretmen baş tacıdır,
Şefkat merhamet abidesidir özünde.
Öğrencinin gözünde, öğretmen en adil kişidir,
Sınıfta yanlı davranana kadar.
Öğrencinin gözünde, öğretmen ahlak abidesidir,
Sınıfta nahos harekette bulunana kadar!
Öğrencinin gözünde, öğretmen anne, baba gibidir,
Sınıfta incitildiğini görene kadar!
Öğrencinin gözünde, öğretmen vatan severdir,
Sınıfta siyaset konuşana kadar!
Öğrencinin gözünde, öğretmen hayat rehberidir,
İdeolojik zehirlenmeye kapılana kadar!
Öğrencinin gözünde öğretme, eğitimde önder bir kişiliktir!
Sınıfta dersleri savsaklanmaya kadar!
Öğrencinin gözünde, öğretmen akıl adamdır,
Sınıfta adil davrandığı sürece!
Öğrencinin gözünde, öğretmen toplumda önemli bir şahsiyettir!
Öğrencinin gözünde, öğretmen, çocukları hayata hazırlayan, eğitimin ve öğretimin
mimardır.
Öğrencinin gözünde öğretmen, milli birliğimizin yapı taşıdır.
Öğrencinin gözünde, öğretmen ülkenin sarsılmaz kalesidir!
Öğrencinin gözünde, öğretmen milliyetin ve maneviyatın temelidir.
Öğrencinin gözünde, öğretmen denince, bilgi, şefkat, anlayış, sabır ve güven gelir
Öğrencinin gözünde, öğretmen ihmal edilemez.
Öğrencinin gözünde, öğretmen saygın bir kişiliktir, hak ettiği yere taşımak vatandaşlık
görevidir!
Öğrencinin gözünde, öğretmen maddiyatla ölçülemez.
Maddi manevi onure edilmesi elzemdir!
Öğrencinin gözünde, öğretmen bulunduğu konum itibari ile iyi bir yaşamı hak edendir.

İbrahim Bozkurt

Öğretmen

Öğretmen öğretir alfabeyi,
Gayesi insanlığa hizmet.
Rastlanmamış emek verir,
Eğitime verilen emeğin değerini çok iyi bilir...
Temizdir kalbi herkesi öyle bilir,
Milleti sever memleketi korur.
Eğitim, öğretim yolu kutsaldır herkesten iyi bilir...
Ne olursa olsun değişmeyen sevdasıdır eğitim, öğretim. ÖĞRETMENİN...

İbrahim Bozkurt

Öğretmen Öğretir

Öğretmen fedakâr menfi bir insan,
Kiş kıyamet demez, engeller aşar.
Koşullu, koşulsuz hizmetler yapar.
Kendini topluma adar öğretmen.

Öğretmen öğretir bilgi, marifet.
Onun kıymetini bilmek gerekir.
İnsanlığa büyük gelecek sunar,
Yeni nesil çünkü onun eseri.

Bozkurt'um kendisi de bir öğretmen.
Yaşam kavgasını çok iyi bilir.
Eğitim, öğretim bir zarürettir,
Milletin varlığı ilime muhtaç.

İbrahim Bozkurt

Ölmeden

İnsan yaşarken ne de, çok ölmüş,
Yaşayarak gördüm, ondan bilirim!
Ev hali çözümsüz müşkül işlerin,
Çözebilirisen aşk olsun sana!
Ölmeden ölümü, yaşarsın inan.

Çocuk evlenmeden, pek sorun olmaz,
Doğası gereği insan evlenir!
Yavrular doğunca geçim zorlaşır,
Hayatta yoksulluk bezdirir seni,
Ölmeden ölümü, yaşarsın inan.

Mazallah gün gelir yuva yıkılır,
Aile dağılır, pusula şaşar!
Çocuklar üzülür, huzur bozulur
Ebeveyn şaşar, şaşar da kalır,
Ölmeden ölümü, yaşarsın inan.

Ticaret yaparsın, imkan olunca,
Yolunda giderse, işin çok güzel!
Devalüasyon gelmesin peşinde,
İflasa götürür, seni bitirir,
Ölmeden ölümü, yaşarsın inan.

İşte çalışırsın mutlu bahtiyar,
Dilersin Allahtan, hep böyle olsun.
Beklenmedik, yorgun günün sonunda,
İşveren çağırır seni huzura,
İşten çıkarıldın, kusura kalma.
Ölmeden ölümü, yaşarsın inan.

Sevgili, ben sana daha ne diyem,
Anneyi, babayı benden götürdün.
Dünyanın yükünü , verdin faniye,
Ölmeden ölümü, yaşattın inan.

Bozkurt'um bu hayat, ne acımasız,
Felek seninle çok, çok cebelleşti!
Acımadan verdi, gamı kasveti,
Ölmeden ölümü, yaşattı sana!

İbrahim Bozkurt

Ölmeden Ölürmüş İnsan

İnsan yaşıyorken, çok kez ölürmüş,
Yaşayarak gördüm, ondan bilirim!
Ev hali çözümsüz müşkül işlerin,
Çözebilirisen aşk olsun sana!
Ölmeden ölümü, yaşarsın inan.

Çocuk evlenmeden, pek sorun olmaz,
Doğası gereği insan evlenir!
Yavrular doğunca geçim zorlaşır,
Hayatta yoksulluk bezdirir seni,
Ölmeden ölümü, yaşarsın inan.

Mazallah gün gelir yuva yıkılır,
Aile dağılır, pusula şaşar!
Çocuklar üzülür, huzur bozulur
Ebeveyn şaşar, şaşar da kalır,
Ölmeden ölümü, yaşarsın inan.

Ticaret yaparsın, imkan olunca,
Yolunda giderse, işin çok güzel!
Devalüasyon gelmesin peşinde,
İflasa götürür, seni bitirir,
Ölmeden ölümü, yaşarsın inan.

İşte çalışırsın mutlu bahtiyar,
Dilersin Allahtan, hep böyle olsun.
Beklenmedik, yorgun günün sonunda,
İşveren çağırır seni huzura,
İşten çıkarıldın, kusura kalma.
Ölmeden ölümü, yaşarsın inan.

Sevgili, ben sana daha ne diyem,
Annemi, babamı benden götürdün.
Dünyanın yükünü , verdin faniye,
Ölmeden ölümü, yaşattın inan.

Bozkurt'um bu hayat, ne acımasız,
Felek benimle resmen savaştı.
Acımadan verdi, gamı kasveti,
Ölmeden ölümü, yaşattı inan.

İbrahim Bozkurt

Ömür

Dünya gerçek ben bir hayal.
Nerde yaşadın, ne yaptın?
Ömür dediğin şey nerede?
Bu masala kim inanır?

Kimler geldi kimler geçti.
İzi tozu bir menkıbe,
Ölmeyen bir hayal varmış,
Oysa dünya ölmez baki.

Yaşadın mı sen dünyada?
Sorsalardı dönüp sana.
Merak eder mi başkası?
İspatı mümkün mü ola?

Bozkurt'um da geldi, geçti.
Kendi ömrünü bilmedi.
İnsan ömrü zaten hayal.
Bunu kendide bilmedi.

İbrahim Bozkurt

Önder Atatürk

Onsekiz mart bindokuzyüz onbeşte,
İtilaf devletleri saldırdı Çanakkale'de!
Türk 'ün komutanı Mustafa Kemal,
Ordusuna tarihi emiri verdi.
Zafer, bizim olacak dedi ileri
Zoru gören düşmanın telaşa düştü.
Zafere ulaştın Çanakkale de!
Çağdaş insan büyük önder Atatürk..!

Türkün düşmanı çokmuş dünyada
Yaşayarak gördük Çanakkale'de!
Dokuz ocak bindokuzyüz onaltı,
Millete Önder oldun, en zor günlerde
Zafere ulaştın Çanakkale'de
Çağdaş insan büyük önder Atatürk..!

Anzak, paralı askeri,İngiliz'i ,
İtalyan, Fransız, Yunan'ı!
Saldırdılar birlikte Türk'ün yurduna,
Beklenmedik, mukavemet gördüler
Çanakkale geçilmez yaşayarak gördüler
Her iki tarafta büyük kayıp verdiler.
Bozguna uğrayıp, dönüp gittiler.
Zafere ulaştın Çanakkale'de,
Çağdaş insan büyük önder Atatürk..!

Osmanlı tükenmiş teslim olmuştu,
İngiliz ülkeye bağdaş kurmuştu.
Ege bölgesini Yunan almıştı,
Yunan'ı çıkardın güzel yurdumda,
Zafere ulaştın bütün satıhta!
Büyük önder çağdaş insan Atatürk ..!

Çağdaşlık bu millete yakışır diyen,
Laiklik olmadan, özgürlük olmaz diyen!
Milletin çağdaş geleceğini kuran,
Türkün gücünü dünyaya kabul ettiren.
Büyük önder çağdaş insan Atatürk..!

Padişaha ümmet köle olarak,
Asırlarca yaşadı Aziz bu millet!
Bu asırda kula ümmet ne demek
Seninle doğru yolu buldu bu millet
Çağdaş insan büyük önder Atatürk..!

Dünyada habersiz yaşıyordu bu millet,
Kula kulluk ediyordu bu millet!
Milleti kurtardın bu esaretten,
Çağdaş insan büyük önder Atatürk..!

Hindistan'dan Küba'ya namın yürüdü,
Her konuda önder oldun dünyaya!

Mazlum milletler, özgürleştirdi açtığın yolda,
Çağdaş insan, büyük önder Atatürk..!

Altay'lardan kalkıp gelen Türk soyu,
Üç kıtaya hükmeyleti çağlarca!
Fatih'ler yarattı, kutsal bu yolda,
Dünyayı titretti gittiği yoldan,
ATA'ların yolunda yiğit bir insan,
Çağdaş insan büyük önder Atatürk..!

Altı asırı geride koyan,
Çağlar'ı kapatıp yeni çağ açan!
Alparslan'dan, Fatih Sultan Mehmet'e !
Osmanlı'nın küllerinden, Türkiye Cumhuriyetini Kuran,
Çağdaş insan, büyük önder Atatürk..!

Bozkurt'a tarihten, bir ilham gelir,
ATA'sından ecdadından ders alır!
Alparslan'dan, Fatih'lerden nam kalır,
Ülkenin İstikbal'i her şeyden önde gelir,
İstiklal savaşı Türk'ün düşmanlarına ders olur!
Türk milletinin, meşalesi sönmez ebedi yanık kalır
Kahramanlık destanının, dünyaya manşet olur.
Çağdaş insan, büyük önder Atatürk..!

23.04. 1998
İbrahim Bozkurt

İbrahim Bozkurt

Özledim

İstanbul'da ,evimizde...
Yardan ayrı ilk gecede.
Kalıyordum evimizde,
Yarım seni çok özledim.

Yalnızlık meğerse neymiş!
Beraberken ayrı durmak,
Bir günde tak etti bana.
Yarım seni çok özledim.

Sen orada ben burada,
Olmuyor böyle yaşamak.
N'olur çabuk dön yuvana,
Yarım seni çok özledim.

Saat gecenin ortası,
Yatayım dedim kendime.
Uyku tutmadı gözümü,
Yarım seni çok özledim.

Bozkurt'um hassas, duygusal.
Yalnızlığı hiç sevmezdi.
Bir beraber olmak güzel,
Yarım seni çok özledim.

İbrahim Bozkurt

Para Etmez

Yolun çok doğru yol iken,
Yoldan çıktın be arkadaş
Dilinde Allah kelamı,
Gerçekleri gör arkadaş!

Herşey mal mülk para değil,
İnsana insanlık gerek.
Nihayi sende fanisin,
Ahiretin var arkadaş!

Dostların seni yanıltır,
Ne oluyoruz demezsin.
Herkes kendi hesabında,
Bunu görmezsin arkadaş!

Çıkarıcı sarmış etrafın,
Görmüyorsun yoksul halkın!
Halkın başında bir taçsın,
Bunu birkez gör arkadaş!

Bozkurt sana en yakın dost,
Zarar görmeni istemez.
Son pişmanlık para etmez.
Bunu birkez gör arkadaş!

İbrahim Bozkurt

Paylaş Dostça

Benim emeğim çalarak,
Menzile varılmaz dostum.
Yaptığın iş doğru değil,
Adaletli olmak gerek.

Yönetim aymaz olunca,
Mazlumu sömürüp durunca,
Kahpe yüreksiz olunca,
Sakin inanma sen ona.

İnsan diye inanırsın,
Konuşur adam sanırsın.
Aldanır, aldatılırsın.
Uyanırsın çok geç olur.

Bozkurt'um insanı sever.
Yaşamına sevgi katar.
Dünya yaşamı çok kısa,
Hayatını paylaş dostça.

İbrahim Bozkurt

Perem Perem

Felek sillesini indirdi bana,
Karanlıkta görmez oldu gözlerim!
Sevdiklerim Perem, Perem oldular.
Hangisi nereye gitti görmedim.
Aman.. Aman.. Aman..

Karanlık adamdan nasihat alma.
Yararı dokunmaz, zararı olur.
Mevcut durumuna kanaat eyle,
Beklenti içine düşersin aman.!
Aman.. Aman.. Aman..

Allah sana verdi gücü kudreti,
Garip gurabayı korumak için.
Sende ararsın birgün adaleti,
Her faniye nasip olmaz bu kudret.!
Aman.. Aman.. Aman..

Ne yaptıysan yanlış yaptın dünyada,
Seni senden başka, anlayan yoktur!
Sana güvenecek dostun kalmadı.
Haksızlığa vekil oldun dünyada.!
Aman.. Aman.. Aman..

Bozkurt her vesile söyler durursun.
Felek ile uzlaşmadın dünyada!
Güç denemesinde bulunmak niye,
Unutma ki sende fani bir kulsun?
Aman.. Aman.. Aman..

İbrahim Bozkurt

Polatlı Vaizin Oğlu

Malatya ili, Doğanşehir ilçesi,
Polat beldesinde doğdu bir veli!
Babası Vaiz, anası Sultan,
Vatana millete hayırlı insan,
Vaizoğlu Muammer derler ona.!

Bindokuzyüz otuzsekiz yılında,
Göçtüler ailece Doğanşehir'e!
Okula başladı Doğanşehir'de,
Eğitimi bitti zaman içinde,
Vaizoğlu Muammer derler ona.!

Babayla başladı genç yaşta ticarete,
Aldılar sattılar hububat, fasulye!
Hayli Zaman sürdürdüler ticareti,
Vaizoğlu Muammer derler ona.!

Tüccarlıkta nam saldılar bölgeye,
Namları yürüdü dünya bir yere.
Malatya, Adıyaman, Besni'ye,
Vaizoğlu Muammer derler ona.!

Malatya, Adana karayolu açıldı,
Lokantalar kurdu Erkenek, Sürgü yoluna!
Bir sürede uğraş verdi bu işte,
Vaizoğlu Muammer derler ona.!

Kaplarına sığmadılar çoştular,
Bindokuzyüz altmışdörtte göçtüler İstanbul'a.
Kuru gıda oldu birinci işi,
İnşaat sektörü oldu ikinci işi,
Vaizoğlu Muammer derler ona.!

Hayır hasaneti çok seven insan,
Dostlarıyla Malatya Eğitim Vakfını kuran!
Binlerce öğrenciye umut olan,
Mütevazı, Babacan, mülayım insan,
Vaizoğlu Muammer derler ona.!

Doğanşehir'e, Polat'a okullar kuran,
İlçesi Doğanşehir'e Eğitim Vakfını kuran!
Mağdur öğrencinin yanında duran,
Eğitim gönüllüsü çağdaş bir insan,
Vaizoğlu Muammer derler ona.!

Hayatı boyunca tüccar mütahit,
Şiyaset denince akil bir insan.
İsmet İnönü'den Turgut Özal'a ,
Birçok anıyı birlikte yaşamış insan,
Vaizoğlu Muammer derler ona.!

Bozkurt'um Muammer başımın tacı,

Bütün zamanlarda mağdurun ilacı!
Hayır severlikte sınır tanımaz,
Cenneti alaya layık bir insan.
Vaizoğlu Muammer derler ona.!

10 Kasım 2021
İbrahim Bozkurt

İbrahim Bozkurt

Politik

Siyaset bir uğraşı mıdır?
Yıllar var ki içindeyim,
Görev bildim siyaseti.
Amaç milletime hizmet.

Çok geçmeden anladım ki,
Parti bir ekip elinde.
Yalaka onu takipte,
Millete kötülük eder.

Bugün değil, dün de böyle.
İktidar olma dertleri yok.
Hizip ruhuna işlemiş,
Bu gidişe dur diyen yok.

Hep bana lap bana derler.
Duyguları sömürürler.
Fırsat bulursa götürürler,
Birde devrimciyiz derler.

Devrimci haktan yanadır.
Kimsenin hakkını yemez.
Haksızlığa fırsat vermez,
Her zaman halktan yanadır.

Bozkurt'um siyaset için,
Söylenecek söz bulamaz.
Öteki olmasın derdim,
Birlikte yönet arkadaş.

İbrahim Bozkurt

Rastladım Ona

Soğuk bir aralık gününde,
Karla karışık, yağmur yağıyordu.
Gümüşyaka sahilinde rastladım ona.
Bakıyordu uzaklara umutsuzca.
Ağzında bir türkü duyuluyordu,
Evet söz kendine aitti, makamda ona.
Bir söz eksik bir söz fazla ne fark eder.
Hava soğuk, rüzgar buz kesiyordu...
Üstünde bir tişört, altında sıska pantolon yırtık.
Ayağında fileli ayakkabı!
Denizin kenarında ufka doğru bakıyordu.
Birilerini bekliyor gibi bir hali vardı.
O gün orada öyle beklemişti!
Elinde beyaz zambaklar ülkesinde kitabıyla,
Hazin bir durum sergilerken.
Bu hayat yaşam biçimi olmuştu.
Bir ocak akşamında, evinin balkonunda kışın soğunu ve sertliğini yaşamıştı.
Dağınık dünyasına uzaktan bakmış.
İç dünyasına dönüp hüzünlenmişti!
Gözünde damlalar tıp tıp düşerken.
O yine ufka bakmış üzgün, üzgün.
Ufkun gizemine kapılmış,
Gördüklerine sevinmiş umutlanmış,
Umutlandıkça güven gelmiş.
Fark etmiş ne aradığını,
Elinde bir kadeh şarap, bir yanda rüzgar,
gramafondan müzik sesi dalgalanıyordu.
İstesede, istemesede o gün yaşama dair umutlanmıştı.
Her bitiş yeni hayatları getiriyordu,
Soğuktan üşüdüğünü, ateşin yaktığını öğrenmişti.
Yaşamında imkanı, imkansızı ve iyiyide, kötüyüde öğrenmişti.
Balkonunda seyri bırakmış, gelende yok gidende yok,
Hüzne teslim olmuş.
Kadere boyun eğmiş.
Birden doğup büyüdüğü yer gelmiş aklına.
Dönmeye karar vermiş.
Her şey orada imiş,
Hayat başladığı yerde devam eder ve orada bitirmiş.
O yüzden Kararında ısrarcı olmuş.
Memleketin yolunu tutmuş.
Aradığını bulmuş gibi
Şimdiden mutlu olmuştu.
Hayata dair beklentileri,
Sanki bir, bir gerçekleşmişti.
Aradığını bulmuş.
Hüznü bitirmiş,
Mutlu olmuştu.

İbrahim Bozkurt

Rüzgar-1

Kış gelince dağlar, beller kapanır.
Kuş uçmaz kervan geçmez yerdeyim.
Eşimden dostumdan haber alamam,
Yalnız gecelerde hep dostum rüzgar.

Rüzgar eser yükseklerden engine.
Karlari savurur dünya bir yere.
Evimin kapısı karla kaplandı,
Ahali alışmış burda iklime.

Rüzgar eser ağaç dalı sallanır.
Deli gönül sevdalanır, gamlanır.
Sevgilide nazlandıkça nazlanır.
Rüzgardan bir haber alasım gelir.

Bozkurt'um duygusal, hassas bir insan.
Yalnızlık başıda eksik olmadı.
Bazen eşden dostdan yardım bekledi,
Yalnız gecelerde dost oldu rüzgar.

İbrahim Bozkurt

Rüzgar-2

Garibim yalnızım, gurbet eldeyim.
Dağlar geçit vermez, sana geleyim.
Arayıpta birgün halim sormazsın,
Rüzgarın üstüne dost tanımadım.

Kader beni atmış ucra bir köye,
Hey hat, eşten dostdan haber gelmiyor.
Rüzgar penceremde tüm hayatımda,
Kapımı çalıyor beni soruyor.

Şihuşağı yayla, havası serttir,
Yalnız gecelerde yalnız günler de.
Memleket hasreti derin bir yokluk,
Halim soran yoktur, rüzgardan başka.

Rüzgarın tozanı, hışmı başkadır,
Yalnızım bekarım derdim başkadır.
Evin çatısını sallıyor rüzgar,
Her dem, kışı bana hatırlatıyor.

Ucra köyde, rüzgar en büyük dostum,
Her an, her saniye halim soruyor.
Rüzgarın dostluğu başımın tacı,
Bütün bu yalnızlık ruhumdan sancı.

Bozkurt'um yalnızlık ne de zor imiş,
Yıllar var ki, enbüyük dostun rüzgar!
Bu günlerde birgün biter diyorlar,
Yalnızlık bir sana, mahsus değil ki.

İbrahim Bozkurt

Saffet - 1

O, obanın anasıydı.
Onun adı Saffet'ti.
Saffet birgün hastalandı!
Hastahaneye gitti.

Gidiş o gidiş oldu.
Derdine kanser dediler.
Tedavisine başlandı.
Saffet'i korkular sardı.

Tüm tetkikler yapıldı.
Tedavi hemen başladı.
İyi, kötü günler oldu.
Kemoterapiye başlandı.

Hastalık üç, beş aya vardı.
Hasta şimdilerde iyi.
Tüm dostları duacısı.
Saffet iyileşecek umutlu.

Allah'tan umut kesilmez.
Birgün iyi, birgün kötü,
Umudunu kaybetmedi.
Allah'tan inayet istedi.

Bozkurt'um Saffet'i tanır,
Saffet deli dolu biri,
Yuvasına bağlı biri,
Allah bağışlasın onu.

İbrahim Bozkurt

Saffet-2

Felek felek, zalim felek,
Saffet dünya, ahret kardeş.
Hayatının son demiydi,
Fırsat vermedin yaşasın.
Kötü bir sürpriz eyledin.

Çalıştı emek eyledi,
Yaşamının ortasında.
Henüz emekli olmadı,
Muratsız bir garip oldu...
Kötü bir sürpriz eyledin.

Yaşamı devam ederken,
İki yıldır illet sende!
Eşin dostun göremedin,
Can'ın toprağa emanet..
Kötü bir sürpriz eyledin.

Çekilmez bir illet idi,
Saffet yaşadı eziyet.
Çocuklar yuva kurmadı,
Düşünmek fırsat olmadı..
Kötü bir sürpriz eyledin.

Bozkurt Saffet ahret kardeş,
O çekerken eziyeti.
İliklerimde hissettim,
Ecel çaldı kapısını,
Kötü bir sürpriz eyledi.

İbrahim Bozkurt

Sanada Kalmaz

Allah'ın sefil kuluna,
Ne afra, tafra yaparsın.
Allah'a bir can borcum var.
Sanada kalmaz bu dünya!

Kendini ilah sanırsın,
Allah kulu tanımazsın.
Sende merhamet kalmamış.
Sanada kalmaz bu dünya!

Kendine gel be hokkabaz,
Bu dünyanın, üstü varsa.
Altıda var hiç unutma,
Sanada kalmaz bu dünya!

Sen zulüm etmeye devam,
Güçsüzleri koruyan var.
Vicdan merhamet yok sende,
Sanada kalmaz bu dünya!

Bozkurt'a eziyet etme,
Oda Allah'ın bir kulu!
Eziyet insanlık suçu.
Sanada kalmaz bu dünya!

İbrahim Bozkurt

Sen Ve Ben

Kabul etsende etmesen de güzelsin,
Kışım da sensin, baharım da sensin!
Bir ömür öyle ya da böyle geçecek,
O güzel yılların pençesinde,
Sen ve ben varken birlikte,
Kadehlerimiz de mey var olacak!
Umutlarımız yeşerecek,
Hayata dair her şey güzel olacak!
Biz böyleyiz diye,
Sarmaşık yapraklarını dökmeyecek.
Sevdiklerimiz bizimle birlik olacak,
Kaygı tasa bizden uzak olacak!
Tenine dokunduğumda,
Ruhumda güller açmayacaksa.
Sana dokunmamın anlamı olmayacak.
Falımda sen çıkmayacaksan,
Papatyalar olmaz olsun.
Kış var kıyamet var dışarı da,
Acı tatlı günler var.
Gel Bozkurt'a bir yuva ol.
Bahar'da senin, yazda senin olsun.

İbrahim Bozkurt

Serzeniş

Haksızlık yapıldı sana bir zaman,
Millet haksızlığa tepki gösterdi!
Muhtar olamazsın dediler sana,
Aziz millet seni iktidar etti.

Başbakan oldun göreve başladın,
Millete ne yaptın mevcut süreçte?
Eş dost dedin işe yanlı başladın,
Kurulu düzeni rafa kaldırdın.

Kanunu, nizamı askıya aldın,
Milletin verdiği destek nerede?
Liyakatı ayak altına aldın,
Sistemle oynadın düzeni bozdun.

Ayaklar baş oldu, başlarsa ayak,
Bu millet ayrıştı düzen bozuldu!
Kanun kural kalmadı memlekette,
Daha düzen tutmaz bunun üstüne.

Ülke nüfusunun yüzde ellisi,
Milletin yarısı öteki oldu.
Bir zaman mağdurdun iyi bilirsin
Şimdi mağrur oldun millete karşı.

İşsizlik ülkede kanayan yara,
Ekonomi dibe vurdu görmezsin.
Hemen muhalefetle kur diyalog,
Bu yolda ısrarcı olma ne olur.

Yanlışta dön millet seninle inan,
Bu yolda kör inat seni bitirir!
Millete kulak ver yüzün güldürsün,
Parlak yıllarına dönersin inan.

Paşam sen önceden böyle değildin,
Millette şaşırdı senin bu işe.
Mala mülke önem vermezdin hani,
Benim bir alyansım vardı demiştin.

Senin nüfuzunla zengin olanlar,
En zayıf anında yalnız koyarlar.
Hukuku hakim kıl sistemi düzelt,
Yolsuzluk yapanlar cezasın bulsun.

Aklanmanın yolu hemen açılın,
Haksız kazanç edinen sorgulansın.
Mağdurun, mazlumun hakkı sorulsun,
İlahi adalet yerini bulsun.

İbrahim Bozkurt

Sevgili

Izdirabın benim, ömrüme yetti.
Ararım sorarım, neredesin sen?
Senden ayrı olmak canıma yetti.
Bu hasreti bana yaşatma n'olur!

Dünyada sahipsiz sensiz olmak zor,
Problem yaşarsın, zaman içinde.
Hayatın son bulsun, istersin her an,
Çaresizsin müşkülâtın çözümez.

Bozkurt'un çağrısı dağları deler,
Gündüz, gece demez hep seni arar!
Derdin paylaşacak dostu bulamaz,
Ömrü harap oldu, gelde gör hele!

İbrahim Bozkurt

Sevgilim -2

Sevgilim buradan geçti mi dostlar?
Dostların verdiği cevap manidar.
Az önce burada seni aradı,
Ağlıyordu sana intizar etti.

Bulduğum yerde çok çaresizdim,
Bu durumda seni nasıl bulurdum?
Olmadı yarene dosta sorardım,
Anılarda kaldın canım sevgilim.

Canan sevgiliden ayrı olur mu?
Sevgisiz yaşayan bir can olur mu?
Sen benim başıma neler getirdin,
Sensiz yaşamamanın tadı olur mu?

Bozkurt sevgisine bağlı bir fani,
Sevgiliyi incitse ruhu incinir.
Karıncayı ezse vicdan incinir.
Doğruyu demezse dostlar incinir.

İbrahim Bozkurt

Sılaya Dönecek Yüzüm Kalmadı

Bir zamanlar köyüm sana gelirdim.
Annemi, babamı dostu görürdüm.
Memleketin havasını yaşırdım,
Sılaya dönecek yüzüm kalmadı.

Annem, babam dünyada göçüp gitti.
Yaşanan yıllarım mazide kaldı.
Bağımız bahçemiz virane oldu,
Sılaya dönecek yüzüm kalmadı.

Hani nerde mor koyunlar kuzular,
Hani nerde yaylaların dağların?
Heran uğradığım yeşil bağların,
Sılaya dönecek yüzüm kalmadı.

Annem, babam varken her şey güzeldi,
Kardeşlerim bir arada yaşırdık.
Gurbet icat oldu, herkes dağıldı,
Sılaya dönecek yüzüm kalmadı.

Babam bahçemize iyi bakardı,
Ağacın suyuna, dikkat ederdi.
Elma gibi kaysıları toplardı,
Sılaya dönmeye yüzüm kalmadı.

Yad ele gitmek elimde değil,
Virane kaldı köyümüzde evimiz!
Bizden bunu, beklemezdi çevremiz,
Sılaya dönecek yüzüm kalmadı.

Bozkurt köyüne aşık bir fani,
Gece gündüz sevdasına yanmıştı.
Yaşamayan bilmez, hakikat sırrı,
Sılaya dönecek, yüzüm kalmadı.

İbrahim Bozkurt

Son Pişmanlık

Yıllar oldu, yârdan ayrı yaşarım,
Beklenmedik birgün evine vardım.
Evinin çevresi virane gördüm,
Kahrettim kendime üzüldüm durdum.

Yârime yaklaştım halini sordum,
Saçları ağarmış bir tuhaf olmuş.
Bana sitem etti bir şey demedi,
Şu cehaletimin yaptığına bak.

Bize bir zamanlar dostuz diyenler,
Şimdi uzaklardan bakıp gülüyor.
Bunlara nasıl da safça inandım
Ele uyup elimle yuvamı yıktım.

Yârdan ayrıldım da iyimi ettim,
Evimi bahçemi, tarumar ettim.
Neydi derdim yârden ayrılıp gittim,
Kendine sordun mu mutlu oldun mu?

Bu ayrılık bize hiç yaramadı,
Kör topal birlikte yaşıyorduk ya.
Yuvamızı yıktı dostuz diyenler,
Sonunda gördün mü dostun kim imiş?

Bozkurt'um kendini taşıyamadın,
Hayatın içinde bir tek yâr vardı.
Değermiydi sanki ele uymaya,
Zaten ömür kısa, değmezdi buna!

İbrahim Bozkurt

Sonumu göremiyorum

Aklım, fikrim bende değil zordayım,
Rabbim yalvarıyorum, sen himmet eyle.
Ben bu yolda böyle gidersem eğer,
Ben kendi sonumu göremiyorum.

Bu nasıl anlayış, bu nasıl yaşam,
Kendimle baş başa kaldığım vakit..!
Bende tuhaf, garip haller oluyor.
Ben kendi sonumu göremiyorum.

Sılamda uzakta gurbet eldeyim,
Evimin içinde yalnız kalırım..!
İnsana yalnızlık kabir azabı,
Ben kendi sonumu göremiyorum.

Mecnun olmuş halden hale düşersin,
Nerden gelir nere böyle gidersin?
Yaşadığın yeri neden bilmezsin,
Ben kendi sonumu göremiyorum

Bozkurt'um yalnızlık senin kaderin,
Sana söyleyecek sözüm kalmadı.
Zaman tükeniyor ömür bitiyor,
Ben kendi sonumu göremiyorum.

İbrahim Bozkurt

Suçum Neydi

Kaybolan yıllarım hani nerede,
Arayıp sorarım, zaman içinde!
Yıllar kast eylemiş tüm yaşamıma,
Suçum neydi yıllar söylermisiniz?

Yılların ettiği canıma yetti,
Eşime dostuma çok kadir etti.
Yaşlandı bedenim, tanınmaz bitti,
Suçum neydi yıllar söylermisiniz?

Koca yıllar nasıl geçip gittiniz,
Ömrümü bitirip nere gittiniz.
Bana dünyayı zindan ettiniz,
Suçum neydi, yıllar söylermisiniz ?

Yıllara güvenip bir yuva kurdum,
Yaşama hevesimi orada buldum.
Mutlu olmak için, çok çaba ettim,
Suçum neydi, yıllar söylermisiniz?

Şu Bozkurt'a yıllar değip dokundu,
Bütün yaşamında, kilim dokuttu!
Acımadı verdi, bütün zahmeti,
Suçum neydi, yıllar söylermisiniz ?

İbrahim Bozkurt

Suna'm

Çakır gözlü nazlı Suna'm
Öldür beni etme heder!
Bunca acı bunca keder,
Suna'm suçum, seni sevdim.

Annen, baban koklar sever.
Tanıyanlar övgü dizer.
Yürüdüğün yollar güzel,
Suna'm suçum, seni sevdim.

Okula gider gelirsin,
Şevinir, güler oynarsın.
Öğretmenin kıskanırım,
Suna'm suçum, seni sevdim.

Anılar mazide kaldı.
İmkansız geri dönülmez!
Feryadım hiçmi duyulmaz,
Suna'm suçum seni sevdim.

Bozkurt'um mazide kaldın,
Hep beraberlik istedin.
Bana sevgini çok gördün,
Suna'm suçum seni sevdim.

İbrahim Bozkurt

Ŗu İnsana Bak

İnsan dŖnyaya doğar,
Nedenini hiç bilemez!
Kimi kısa kimi uzun,
ŖmrŖnŖ idame eder.
GŖn gelir ŖmrŖ biter

Arkasında sŖz ederle,
Kaderi bŖyle imiŖ derler.
Çok kısa yaŖadı derler,
Ruhuna Fatihâ derler.

Ŗuracıkta ne var idi,
Biraz daha yaŖasaydı.
Çocuklar biraz bŖyŖrdŖ,
GŖzŖ arkada kalmazdı.

YaŖam boyu çok alıŖtı,
Servetine servet kattı.
Kadersiz bir insan imiŖ,
YaŖamak nasip olmadı.
Emekleri boŖa gitti,
Genç yaŖında gŖŖp gitti.

Ŗu insana bakarmısın,
DŖnya ya, ağlayarak doğdu.
Az yaŖadı çok yaŖadı,
Hiç yaŖamamıŖ gibi,
Ağlatarak ŖldŖ gitti.
Çocukları ŖksŖz kodu.

Bozkurt bu iŖe ŖaŖtı,
Ŗlen insanmıŖ meyer.
İnsan hayalmıŖ meyer,
DŖnya yalan deęilmıŖ.
Yalan olan insan imiŖ,
DŖnya yerinde sahici

İbrahim Bozkurt

Tabiat

Tabiatın güllerine,
Ağaçta bülbüllerine,
Bahçedeki meyvesine,
Bakmaya doyum olur mu?

Dağlarda öten kekliğe,
Bahçede mor menekşeye,
Dam başında saksağana,
Bakmaya doyum olur mu?

Kargalar çöplükte öter.
Serçe daldan dala sıçrar.
Kediler onları izler,
Akıl sır durur bu işe.

Kartallar hep leş peşinde.
Atmaca, Şahin bu işte.
Yaşamak için savaşır,
Tabiatın varlıkları.

Yaratan kurmuş ezelden.
Yaşadığın bu düzeni.
Korumak insana kalmış,
Tabiatın dengesini.

İbrahim Bozkurt

Talih Seninle

Yaşam mı böyle,
Yoksa talih mi?
Yüklenmiş gamı,
Giderim böyle.

Anam dan doğdum,
Çok yıllar oldu.
Aradın mı beni?
Sordun mu talih?

Garip sahipsiz,
Yola giderim
Yolum bitince,
Başa dönerim!

Beni bırakmaz,
Kara talihim.
Nereye gitsem,
Çıkar karşıma.

Bozkurt'um sende,
Neymişsin meyer!
Nereye gitsen,
Talih seninle!

İbrahim Bozkurt

Tanımadık

Aileden bildik seni,
Yıllarca tuz ekmek yedik.
Bugün sana bihal olmuş,
Seni böyle tanımadık.

Seni candan kabullendik,
Hiç tereddüt göstermedik!
Yıllarca birlik yürüdük,
Seni böyle tanımadık.

On yıllardır bir komşuyuz,
Ayrı gayrı hiç bilmedik.
Sana değip dokunmadık,
Seni böyle tanımadık.

Yalnız bir eksik eteksin,
Sana bir helal gelmesin.
Elüstünde tuttuk seni,
Seni böyle tanımadık.

Oturmuş sohbet ederken,
Birden bire alevlendin!
Haksız bir bühtan eyledin,
Dilim sürçtü de demedin
Seni böyle tanımadık.

Gördüklerim hiç hoş değil,
Aklınla aran açılmış!
Uzak durmak en iyisi,
Seni böyle tanımadık.

Birgün bizde birgün sizde,
Oturup sohbet ederdik.
O günler nede güzeldi,
Hep böyle olsun isterdik.
Seni böyle tanımadık.

Çiğ süt emmiş derler insan,
Ahbap olmak nedir bilmez.
Hatır gönül demez yıkar,
Seni böyle tanımadık.

Bozkurt, insanı seversin
Dosta kol kanat gerersin!
Zarar görsün istemezsin,
Seni böyle tanımadık.

İbrahim Bozkurt

Tapınır mı?

Nasıl bir dünyadır böyle?
Kula kulluk etmekteyiz.
Tapınacak bir Allah var.
Yeri göğü yaratan o,
Şeyhe, şıha tapınırsın.

Allah sana akıl vermiş,
Doğruyu bulasın diye.
İbadet kime yapılır?
Senin gibi bir yetişkin,
Şeyhe şıha tapınır mı?

Tek Allah'a inanırım,
Peygamber'e inanırım,
Kitabına inanırım,
Doğrusuda bu değil mi?
Şeyhe şıha tapınırsın.

Bozkurt'um Allah kulu,
İnanmış itikat etmiş.
Yolunu tâ baştan çizmiş.
Hurafeden uzak durmuş.
Şeyhe şıha tapınır mı?

İbrahim Bozkurt

Topal Hüseyin

Adı Hüseyin Varol, lakabı topal,
Karaterzi'de büyük bir terzi!
Toplum içinde sevilen kişi,
Babası Velioğlu Hacı, anası Güllü,
Gülüdür Karaterzi'nin Topal Hüeyin!

Karaterzi güzel, yaylası satıl,
Sende var oldu, topal hüseyin!
Topal Hüseyin henüz çocuktu.
Hayatta kalması mucize dendi,
Rabbim onu kem gözlerde sakladı,
Gülüdür Karaterzi'nin Toal Hüseyin!

Hayatın cilvesi birçok şey oldu,
Komşuları bu gerçeği yaşadı.
Allah'ın işine bühtan ettiler.
Kimsenin dediği olmadı şükür,
Gülüdür Karaterzi'nin Topal Hüseyin!

Çocukları oldu hayırlı, bir dizi,
Şikinti nedir, bilmedi zaman içinde?
Bir dediği iki olmadı evlatlarında,
Ömrü boyu mutlu kendi halinde,
Övgüye masat oldu bu fani kişi,
Gülüdür Karaterz'nin Topal Hüseyin!

Bozkurt Karaterzi'ye çok hasret çeker,
Tozu, toprağı burnunda tüter!
Topal Hüseyin'le mazide yaşar.
Ömür kısa, dostlara sevgi besler,
Gülüdür Karaterzi'nin Topal Hüseyin!

07.04.2022
İbrahim Bozkurt

İbrahim Bozkurt

Tövbe Ettirdin

Bir ömür dünyada sanki sen vardın.
Aç karnını bir türlü doyuramadın!
Konunu komşunu, hiç düşünmedin,
Sana oy verene tövbe ettirdin.

Millet seni seçip bir mevki verdi,
Sözünü unutup sefaya daldın.
Hakikat gerçeğe, önem vermedin,
Sana oy verene tövbe ettirdin.

Sütten dilim yandı yoğurt yiyemem,
Bir kere aldandım, inkar edemem.
Dünyada var mıdır senin gibisi?
Sana oy verene tövbe ettirdin.

Sıtk ile bağlandım senin yoluna,
Daha baştan dediğini unuttun
Millette inançla bu yolu seçti.
Sana oy verene tövbe ettirdin.

Yoksulluk ülkede kanayan yara,
İşsizliğe çare üretemedin.!
Aynı tas aynı hamam sonunda
Sana oy verene tövbe ettirdin.

Bu millet seninle oldu her daim,
Garip gurabayı ihmal eylerdin.
Bütün zamanları kendine yonttun,
Sana oy verene tövbe ettirdin.

Bozkurt'um bu kadar bencillik etme,
Ettin bir iyilik herkese deme.
İnsanı, insandan hiç ayırt etme,
Sana oy verene tövbe ettirdin.

İbrahim Bozkurt

Tutkular

Bütün tutkuların başlangıcında,
Bir bakış bir gülüş vardır.
Kadın bakışı böyledir,
An olur bu bakışın yanından geçersin!
Bu bakışlar bazen umut,
Bazen umutsuzluk olur.
Kadın bakışı mıknaş gibidir,
An itibari ile seni esir alır.
Kimse yardım etmez, edemez.
Esrarı kuvvetlidir!
Etkisinde bocalarsın,
Kederden işkenceye düşer,
Ruhunuz benliğiniz birinin esiridir.
Bu kişisine göre değişir.
Ya kötü kalpli kadına oyuncak,
Ya da yüksek ruhlu birisine aşık,
Mutlu bir insan olursun!
Bu durumda utançtan değişmiş.
Ya da tutkudan asilleşmiş,
Olarak kurtulabilirsin.
Tutkuların esiri olmak,
Aşkına teslim olmaktır.

İbrahim Bozkurt

Türk Milleti

Dilimiz ortaktır bizim,
Töremiz ortaktır bizim,
Kaderde kıvançta biriz,
Türk milletidir adımız...

Yolu yöntemi doğruluk,
Hep bir mihvalde yaşarız.
Ayrı gayrı hiç bilmeyiz.
Türk milletidir adımız...

Şövenist ırkçı yaklaşım,
Türk'ün doğasında olmaz.
Mazlumu korumuş ATA'm
Türk milletidir adımız...

Türk'ler ulu bir çınardır,
Asla şövenist olamaz.
Tarih bunun kanıtıdır,
Türk milletidir adımız...

Ahmet Yesevi üstatdan,
Hacı Bektaşî Veli'ye!
Şeyh Edebali'den öğüt,
Türk milletidir adımız...

Bozkurt'um ömrü içinde,
ATA'sında aldı öğüt.
Doğruluktan hiç şaşmadı,
Türk milletidir adımız...

İbrahim Bozkurt

Ulan Hayat

Ulan hayat!
Seni tanıyamadım,
Nasıl bişeydin, bilemedim!
Ama söz dinlerim biliyorsun.
Oku dedin okudum,
Askere git dedin, askere gittim.
İşe gir dedin, işe girdim.
Gel evlen dedin evlendim!
Bir faninin yapması gereken, her şeyi yaptım.
Amma birgün olsun yüzüme gülmedin.
Kendimi dama taşı gibi hissediyorum,
Bir yerden bir yere taşydın.
Benimle oyun oynadın.
Kedinin fareyle oynadığı gibi!
Beni adam yerine koymadın.
Hep aşağıladın, horladın,
Senden de sahte dostluğundan da,
Usandım!
Ulan hayat!
Bana bunudamı yapacaktın.
Kapattın önümü göremez oldum.
Varmıyım yokmuyum, bilemez oldum.
Dost bildiklerimi göremez oldum.
Sanki, yok oldum.
Mutlu musun?
Ben aradan çekiliyorum!
Allah sana müstehakkını versin.
Daha ne istiyorsan yapabilirsin.
Benden yana özgürsün.
Ulan hayat!
Senden de,
Riyakar dostlardan da,
Düzenbaz siyasetçilerden de,
Yalancı hayatlardan da,
Usandım!
Seni daha fazla taşıyamıyacağım.
Hakkını helal et.
Benden buraya kadar!

İbrahim Bozkurt

Umutsuz

Dünya denen bu alemde,
Yaşamakta neymiş meğer.
Hep boşlukta dönüp durdum,
Yıprandım yoruldum aşkım..!

Aşkım beni hep yok saydı,
Duygum bana hep kırbaçtı.
Ekmek değildi davası,
Sevmekti bütün gayesi..!

Aşkını hep sorup durdu,
Huzurla buluşmak için
Çok büyük çaba gösterdi,
Hasreti bitirmek için.

Bozkurt'un sevgili aşkı,
Cana can, veren sevdadır.
Sevenlerin tek arzusu,
Mutlu sona ulaşmaktır.!

İbrahim Bozkurt

Vaiz

Cuma günü camilerde,
Vaiz haramı anlatır.
Sakın harama uzanma,
Haram çok kötü melanet.

Allahı, kitabı bilen
Kitabın emrine uyar.
Kul hakkına el uzatmaz,
Hakkı'n uyarısı böyle.

Vaiz işini yaparken,
Kitabın emrine uyar.
Peygamber'in hadisini,
Hep anlatır cemaate!

Vaiz her defa vaazda,
Müminler kardeştir ikrarda..!
Tevhidi hep anlatmakta,
Kalpleri yumuşatmakta

Vaiz zekatı anlatır,
Konusu kitap içinde.
Müminler zekatın versin
Salâtın amacı olsun.

Bozkurt'um cami içinde.
Her cuma vaizi dinler.
Öğütleri takip eder.
Huzur bulur dünyasında.

İbrahim Bozkurt

Vatan

Yurdum benim hayatım,
Aş, ekmek orda gelir!
Yağmur sular toprağı,
Yeşertir tabiatı.

Yurtsuz olmak zor iştir,
Gurbette kalan bilir.
Özlerim hep yurdumu
Ecdadın emaneti.

Canımız feda olsun.
Al bayrağı, yurduma!
Türk milleti and içti.
Yurdunu korumaya.

Bozkurt'um, yurdum benim
Baş tacım namusumdur,
Hiç bir şeye değışmem.
O benim hayatımdır...

İbrahim Bozkurt

Vekil

Cıva gibi delikanlı,
Milletin vekili oldu.
Haksız yere mahkum oldu.
Sorgusuz zindana kondu.

Aile perişan oldu.
İşin farkında olmadı.
Düzelmeye zor olacak,
Gitti hapsi boyladı..!

Milletinin vekiliydi,
Toplumda güven kaybetti.
Telefonlara çıkmadı,
Sorumluluk hiç almamış.

Vekilin mahkumiyeti,
Üç beş ayı çoktan aştı.
Duruşması geldi çatı,
Eski halinde eser yok..!

İki kasım cuma günü,
O gün herkes Silivri'de,
Son duruşma olacaktı.
Vekil Berat edecekti.

Adalet yerini bulacak,
Herkes mutlu olacaktı.
Duruşma sonuç vermedi,
Bir başka bahara kaldı.

Bir sonraki duruşması,
Yedi ocağa atıldı.
Umut birden tazelandı,
Çağlayan'a gidiyoruz.

Yedi ocak duruşması,
Çağlayan'da olacakmış.
Tüm sevenleri orada,
Vekile destek olacak.

Son duruşma onbir ocak,
Vekil hakim karşısında.
Adalet tecelli etsin,
Yüzbinlerin ortak sesi.

Bozkurt'um bütün bu işte,
Ne yapılırsa yapılsın.
Erkin desteği gerekli,
Yoksa her çaba nafi..!

İbrahim Bozkurt

Yad El

Yurdunu bırakıp ele gitmeyi,
Yerin yurdun var iken yurt seçmeyi.
Eşinden dostundan yardan geçmeyi,
Emrihak dememiş yad el demişler.

Annesi, babası yurdunda kalır.
Özlemin baskısı içinde kalır.
Duygun ve benliğin sıladan kalır,
Bütün bu yaşama yad el demişler.

Her bir memlekette yaşam başkadır,
Bölgesi çevresi yolu başkadır.
Baharı başkadır, güzü başkadır,
Yaşanması zordur yad el demişler.

Uyum sağlanamaz kültür başkadır,
Uzaktan gelmişsin dilin başkadır.
Özgürlükle, tutsak farkı başkadır,
Yaşanması zordur yad el demişler.

Bozkurt'um yad eli mekan belledin,
Sılaya dönmek için çağ kolladım!
Ne bir ülemaidım nede tüccardım,
Hayat bitti burda yad el demişler.

İbrahim Bozkurt

Yalan dünya

Var git yalan dünya,
Senin neyine güveneyim ki?
Annemi, babamı benden ayırdın.
Beni yalnız koydun, öksüz bıraktın.
Soruyorum sana mutlu oldunmu.
Yaş kemale geldi,
Zaman daraldı.
Gözünü bana diktin.
Biliyorum..!
Birgün beni de alacaksın bağrına.
Konuşan dillerim konuşmayacak.
Gören gözlerim görmez olacak.
Duyan kulaklarım duymaz olacak.
Ben seni hissetmeyeceğim yani.
Dünyadan bir haber alamayacağım yani.
Var git yalan dünya,
Senin neyine güveneyim ki?
Annem, babam sonsuzluğa gitti.
Eşimi dostumu benden kopardın.
Bana merhamet etmedin, etmeyeceksin.
Senden merhamet istemiyeceğim bunu bilesin.
Var git yalan dünya,
Senin neyine güveneyim ki?

İbrahim Bozkurt

Yârim sevgilim

Saçım başım dağınık, harap haldeyim.
Hayat yordu beni, bilmem neredeyim?
Gecem gündüzüm yok, seni ararım.
Artık anla beni yorma kendini.

Ada sahilinden yalnız yürürken,
Duygularım destan yazıp dururken,
Gündüz aklımdasın, gece düşümde.
Sen yârim yaşam kaynağım sevgilim.

Hayat kısa, ömür bitti bitiyor.
Nafile çaba, nafile emek.
Artık anla beni, yorma kendini,
Son pişmanlık daha üzecek seni..!

Bozkurt'um hasretin bana yetiyor.
Seni düşündükçe hasta ediyor.
Sevgilim can dostum neredesin sen?
Hasretinden yandım, yanıyorum ben.

İbrahim Bozkurt

Yaşama Duygusu

Gençlik yıllarını yad edip durma,
Ömrüyün içinde isyankar olma.
Geçmişe takılıp hepten kahrolma,
Yaşamak seninde hakkın değilmi.

Dünyaya diktatör, Tiran'lar geldi.
Ölümsüz olmayı çok istediler.
İlahi adalet izin vermedi.
Onlarda bir ömre razı oldular.

Dünyada kendince dövünüp durma.
Gönlünce yaşamanın tadını çıkar!
Her nesnenin bir sonu var unutma,
Şahadet şerbeti içersin birgün..!

Bozkurt'um dünya da, halın ahvalı,
Yaşamın cilvesi kaderin, halın.
Dolu dolu yaşa dünya halını,
Senin de bedeninin toprak olacak.

İbrahim Bozkurt

Yayılmacı

Ey emperyalistler;
Dünyamızda ki yokluk ve yoksulluk senin eserin.
İşsizliğin mimarı, kuşkusuz sensin,
İsterseniz dünya gül bahçesi olur.
İsterseniz yoksulluk tarih olur.
Amma istemezsiniz.
Çıkarlarınıza ters gelir.
İnsanlığın çektiği eza sizin eseriniz.
Dünyayı çekilmez hale, siz getirdiniz,
İnsanlık suçu işliyorsunuz.
Dünya açlık ve yoksullukla boğuşuyor.
Sağlıksız koşullarda yaşıyor.
Sizin umurunuzda mı?
Temel gıdaların genleriyle oynadınız.
Eczacı ve hayat kurtaran ilaçlar sizin elinizde.
İnsanlık size muhtaç halde yaşıyor.
Bunu biliyorsunuz.
Yetmedi silaha yatırım yapıyor sunuz?
Tek emeliniz, baskı mekanizmalarını elinizde tutmak.
Dünyadaki iş birlikçilerinizle,
Maddi manevi insanlığı sömürmek.
İnsanlığı çıkarlarınıza alet etmek.
Size karşı gelen devletleri ise cezalandırmak.
Dünyadaki tüm olumsuzluklar sizin eseriniz.
Biyolojik ve kimyasal silahlar sizin eseriniz.
Dahası Nükleer Silahlar, sizin eseriniz.
İnsanlığın başına gelen, tüm olumsuzluklar sizin eseriniz.
Ey emperyalistler;
Siz insanlığın vebasisiniz!
Siz insanlığın coronasisiniz
Umut ederim ki insanlık birgün uyanır.
Topunuzun canı cehenneme,
Def olur gidersiniz.
Aksi takdirde bu olumsuzluklar!
İlk olmayacaktır.
Dünya da emperyal emelleriniz oldukça.
Bu yara kapanmayacak, kanayacaktır..!

İbrahim Bozkurt

Yaylalar

Mor sümbüllü yaylalara yaslandın,
Kapıldım sevdana geldim be yarım.
Sende İman vicdan var mıdır bilmem?
Aha bu garibi mecnun eyledin.

Bütün gayem çabam seninle olmak,
Birlikte günlerin hazzına varmak.
Hasbihal eyleyip halini sormak.
Bütün bir hasreti boşa çıkarmak.

Gediğin başını mekan eyledim,
Yaylacılarla san haber eyledim.
Yarım gelir diye umut eyledim,
Çabam ve gayretim nafîle imiş!

Adatepe yaylaların incisi,
Meleşiyor koyun ile kuzusu!
Yarım yaylaların meri kekliği,
Sabah yeli nazlı yardan bir haber .

Yaz gelince Bozkurt yaylada olur,
Yar ile yaşamak gönlünde durur.
Bütün aşireti orada olur.
Adaçayı, kekik kokan yaylalar.

İbrahim Bozkurt

Yazık Olmuş Evimize

Köyümüz eski köy değil,
İnsanları göç eylemiş.
Ev sahipsiz viran olmuş.
Köyde sanki hayat bitmiş.

Kapıya kilit vurulmuş,
Evimiz virane olmuş.
Yaşlı anam, baba n olmuş?
Yazık olmuş evimize.
(Yazık olmuş köyümüze.)

Yolları dünden kapanmış,
Evlerini otlar sarmış.
Hocagilin, Memet n olmuş?
Evi viraneye dönmüş.

Kapıya kilit vurulmuş,
Evimiz virane olmuş.
Yaşlı anam, babam n olmuş?
Yazık olmuş evimize.
(Yazık olmuş köyümüze.)

Köyümüze yazık olmuş.
Evimize baykuş konmuş.
Ev sahibine ne olmuş.
Bağ, bahçesi viran olmuş.

Kapıya kilit vurulmuş,
Evimiz virane olmuş.
Yaşlı anam, babam n olmuş ?
Yazık olmuş evimize.
(Yazık olmuş köyümüze.)

Evde insan yaşarmıydı,
Ocak yakarı varmıydı.
Hüsne kadın, Hoca Memet ,
Daha dün burda yaşardı.

Kapıya kilit vurulmuş,
Evimiz virane olmuş.
Yaşlı anam, babam n olmuş?
Yazık olmuş evimize.
(Yazık olmuş köyümüze.)

Geçim derdi köy kapatmış,
Evlâtlar evi terk etmiş.
Dönmesi mümkün olmamış.
Kınamayın be komşular!

Kapıya kilit vurulmuş,
Evimiz virane olmuş.
Yaşlı anam, babam n olmuş?

Yazık olmuş evimize.
(Yazık olmuş köyümüze.)

İbrahim Bozkurt

Yollar Uzar Gider

Yollar uzar uzar gider,
Sanki yerinde sayarsın.
Dağlar yüksek geçit vermez,
Kader böyle, der ağlarsın.

İssız dağlar ıssız yollar,
Sende toplanır umutlar.
Varmak istersin köyüne,
Can dostların, seni bekler.

Zaman uzar akşam olmaz,
Gece uzun, sabah olmaz.
Benim ruhum rahat olmaz,
Sen yanımda, olmayınca.

Bozkurt'um cananı arar,
Canan burada ne arar..!
Hayatım dağlarda geçti.
Dostum nerde kaldın ola.

İbrahim Bozkurt

Yürüyüş Yolunda

Gümüsyaka kumsalında,
Sabah yürüyüş yolunda.
Bir kadınla tanışmıştım,
Tuhaf, garip hali vardı.

Elimi uzattım ona,
Yüzünü çevirdi benden!
Göz yaşını siliyordu,
Merakla sordum ne oldu?

Ben sana ne yaptım dedi,
Halım hatırım sormadın.
Ben insan, değilmiyim ki?
Sen benimle konuşmadın.

Ben yabancı bir insanım,
Konuşmamız etik olmaz.
Henüz yeni tanışmıştık,
Doğru bir davranış olmaz.

Kimseye ümit veremem,
Hakkım yok burda duramam.
Kimseye baskı kuramam,
Benim karakterim böyle!

Baskı varsa zaten yokum,
Söz konusu bile olmaz.
Tasadüftü orda olmam,
Sen beni anlayacaksın.

İbrahim Bozkurt

Zalim Yâr

Sevginin saygının zerresi olsa,
Seven, cananına bunu yaparmı.
Karnıyın kurduyla, ömrün bitirdin,
Eziyet etmeye devam edersin.

Sahi sevgi nedir, sen bilimiydin?
Kendinden başkasını bilirmiydin?
Dünyada kıyamet kopmuşcasına,
Eziyet etmeye devam edersin.

Zalim yâr sen beni hiç tanımadın,
Hep vurdun belime acımasızca.
Saygının, sevginin izi yok sende,
Bırak bedenimi, yeter incitme.

Tereddütsüz dünyamı sana verdim,
Sen, beni kendine tay edemedin.
Adam olmak her faniye zor gelir,
Gerçeğe bir türlü yakın gelmedin

Ah! Bozkurt'um sende neymişin meğer,
Çile doldurarak bu yaşa geldin.
Mazlumu, masumu düşündün durdun,
Kendi yaşamını görmedin bittin.

İbrahim Bozkurt

Zihnim

Zihnim beni teslim almış.
Başarımı kapatıyor.
Herşeyi kendi yapıyor.
Zihnim, benim baş düşmanım.

Dur durak bilmiyor zihnim,
İç dünyamı teslim almış.
Huzurum kalmadı candan,
Bana yetiyor tahribatı.

Mekan hızla değişmeli,
Kendim olmalıyım, kendim.
Yoksa gidiş, gidiş değil,
Haz alamıyorum yaşamdan.

Bozkurt'um dünya neyine,
Yüklenmişsin, gam yükünü.
Zihnim bencil, dert küpüyüm!
Can dayanır mı bu gidişe?

İbrahim Bozkurt